

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

APRIL 2003

Misli thoughts

LETO - YEAR 52
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli
April 2003

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

VSEBINA

Gospod je vstal, aleluja.....	3
Pred dvajsetimi leti nas je obiskal dr. Šuštar.....	5
Postni in velikonočni utrinki.....	6
Izpod Triglava.....	8
Ali se cerkev v Sloveniji stara in manjša?.....	10
Vsaj delo sem imel takoj po prihodu.....	14
Sveta Družina Adelaide.....	15
Sveti Rafael Sydney.....	16
Vaši darovi.....	19
Sveti Frančišek Asiški.....	20
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	22
Križem avstralske Slovenije.....	25
Tako smo v Melbournu praznovali 25. obletnico slovenskega jezika..	28
Iz vaših pisem.....	33
Kotiček naših mladih.....	34
Znamke.....	36

FANTJE S PRAPROTNA – slovenske ljudske
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje
same želje
OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
BIG BEN – Največji uspehi
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
VOLK IN MALI MUC
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
OTO PESTNER – S svojimi gosti
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:
FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Eno od
mojstrstev Gasparija pri upodabljanju
prazničnih motivov. V idealizirano
slovensko (dolenjsko) pokrajino s
pogledom na (kamniške) planine je postavil
jagnje božje v značilni ikonografski zasnovi
in skupino otrok z angelom, ki mu sledijo.
FOTOGRAFIJA SPODAJ: Praznovanja
velike noči ni brez lepo pobarvanih pirhov
ali pisanic. Pater Janez v Adelaidi je pravi
mojster. Že nekaj let vodi posebne tečaje,
na katerih posreduje starejšim in mlajšim
umetnost barvanja in slikanja pirhov.
Takšen tečaj bo tudi letos, 12. aprila 2003,
v verskem in kulturnem središču Sv.
Družine v Adelaidi. **VESELA ALELUJA!**

MALI TRAVEN ima devet vremen na dan.
RANA SE ZACELI, brazgotina pa ostane.
DOBER SODNIK ima dve ušesi.
MLADOST SANJA, starost računa.
DOBRA VOLJA skrajša pot.
SAMO SPRAVA BO REŠILA SVET, ne pravičnost,
ki je na splošno druga beseda za maščevanje.
KAJ POMAGAJO OČI, če je srce slepo.
ČE MI JE NEKAJ JASNO, ne pomeni, da je resnično.
SKRIVNOST ŽIVLJENJA moramo najti v življenju
samem - ne v naukih v njem.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Jože Vuzem: naslovna
stran spodaj. Pater Ciril: 4,6,23,24. Arhiv Misli: 3,8,15,21,34.
Martha Magajna: 13. Ciril Velkovrh:11. Ivan Lapuh:
22,28,29,30,31,34. Tamara Letnar: 35. Marija Anžič: 33. Arhiv
p. Janeza: 5. Anton Brne: 26, 27. Hvala vsem!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENC, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENC V MELBOURNU – Dr. Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA - Aleksandra Ceferin, \$ 25.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKE SLOVAR, \$80.

NA USODNEM RAZPOTJU - Persič Marjan, \$20.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA 2002, Celje, \$5.

PRATIKA 2003, Celjska in Celovška, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

MARIJANSKI KOLEDAR 2003, \$9.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) _____ CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka

ljubljske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2003 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Gospod je vstal, aleluja!

TA VELIKONOČNI IZRAZ VESELJA, RADOSTI IN ZMAGE ŽIVLJENJA NAD SMRTJO naj odmeva tudi v našem življenju, dragi rojaki, prijatelji, bratje in sestre v Vstalem Gospodu.

Stisk roke v tem velikonočnem času naj okrepi našo hojo po poteh naših Emavsov. Z velikonočnim razpoloženjem prihajajo v Vaš dom tudi te Misli za mesec april 2003. S petnajste postaje Križevega pota rusko-slovenskega umetnika Nikolaja Mašukova, ki ga je naslikal v svetem jubilejnem letu 2000 za galerijo Sončna pesem na Brezjah, nas opogumlja Vstali Gospod: Mir vam bodi!

Umetnik Nikolaj Mašukov pa ob tem moli:

»Marija Pomagaj spoznati ta smisel čustva, upa in vere. To prazno hladno prostranstvo, ki se zliva v objem vzhajajočega sonca kot rožnati poljub. Ta prvi žarek, ki iztiska meglo, predjutranji mrak noči pradavnih časov. On je tako tanek, da ga ne ujameš z roko. On se izgublja v celem svetu. Plava in zlata sta vera. Potoček vere bo zapolnil prazno prostranstvo in se bo izlil v jezero, jezero v morje, morje v ocean, ocean vesoljske vere, ljubezni in reda. Ko si umrl, si se rodil za vse in zapolnil prazno prostranstvo. Beli golob plava v zraku. On je živ in bo živel za vedno.«

Blagoslovljene velikonočne praznike Vam voščimo iz uredništva in uprave Misli, vsi Vaši dušni pastirji s sodelavci iz vseh slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji, naši posinovljeni misijonarji: pater Hugo iz Venezuele, patra Milan in Pepi iz Toga, patri in sestre, ki so nekoč delovali med vami ali bili tukaj samo na obisku. Vstali Gospod nas vse, kljub razdaljam prostora in časa, povezuje v živo občestvo.

Bog živi, aleluja, aleluja!

pater Ciril

Jezusovo vstajenje

*iz svetega evangelija
po Mateju (Mt 28, 1-20)*

Po soboti, ko se je svital prvi dan tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija pogledat grob. In glej, nastal je močan potres, kajti Gospodov angel je prišel iz nebes. Pristopil je in odvalil kamen ter sédel nanj. Videti je bil kakor blisk in njegovo oblačilo je bilo belo kakor sneg. Od strahu pred njim so stražarji vztrepotali in postali kakor mrtvi. Angel pa je nagovoril ženi: »Ne bojta se! Vem, da iščeta Jezusa, križanega. Ni ga tukaj. Obujen je bil, kakor je rekel! Stopíta sem in poglejta kraj, kamor so ga položili. Hitro pojdita in povejta njegovim učencem: ›Obujen je bil od mrtvih! Pred vami pojde v Galilejo, tam ga boste videli.‹ Glejta, povedal sem vama.« Hitro sta zapustili grob in s strahom ter velikim veseljem stekli sporočit njegovim učencem. In glej, naproti jima je prišel Jezus in rekel: »Pozdravljeni!« Oni dve sta pristopili, mu objeli noge in se mu poklonili. Tedaj jima je Jezus rekel: »Ne bojta se! Pojdita in sporočita mojim bratom, naj gredo v Galilejo; tam me bodo videli.«

Skulptura Vstalega med apostoli je delo akademskega kiparja specialista Staneta Kolmana iz Zgoš pri Begunjah na Gorenjskem. Kip je vliil Roman Kamenšek z Gore pri Komendi.

*Naj nas uči življenje karkoli že, srce veruje v čudeže:
je nepremagljiva moč in je nestrohljiva lepota.
Zemeljska uvenelost, se nezemeljskih rož ne dotakne
in vročina poldneva rose na njih ne osuši.
In ta vera ne vara tistega, ki ves iz nje živi.
Ne bo vse ovenelo, kar je tu cvetelo, ne bo vse prešlo, kar tu je bilo resnično.
Toda blagoslov te vere za nekatere, bo le tistemu dodeljen, ki je, kot On,
sredi bridkih skušnjav življenja, zmogel ljubeče trpeti
in je tuje trpljenje ozdravljaj z lastnim trpljenjem,
ki je svojo dušo žrtvoval za druge ter prav do konca vse prenesel.*

Fjodor Tjutčev

Pred dvajsetimi leti nas je obiskal dr. Šuštar

Moj prijatelj p. Ciril me je povabil, da bi napisal nekaj spominov na blagoslovitev cerkve sv. Družine v Adelaidi pred 20 leti. Rad ustrezem njegovemu povabilu.

Če gledam nazaj in primerjam razmere z današnjimi, se mi zdi skoraj nemogoče, da je prišlo do obiska v Avstraliji. Ne samo, da sem se medtem postaral, saj sem v 83. letu, privezan na invalidski voziček in skoraj popolnoma gluhi, tudi razmere so se tako zelo spremenile. Ravno danes, 20. marca, ko to pišem, je prišla žalostna novica o izbruhu vojne v Iraku. Bog daj, da bi se ta strahotna vojna čimprej končala.

S toliko večjim veseljem sem obiskoval naše izseljence, ker sem tudi sam bil dolga leta izseljenec. Sicer sem odšel v tujino po drugačni poti in na drugačen način kot večina izseljencev. Po maturi leta 1940 me je škof Rožman poslal na študij v Rim. Iz Rima sem prišel v Švico, kjer sem živel do leta 1977, ko sem se vrnil v Slovenijo.

Večkrat razmišljam o svoji življenjski poti, ki je bila v vseh pogledih izredna. Ker sem odšel v Rim, sem se izognil dogodkom druge svetovne vojne v Sloveniji. V Rimu sem zbolel in po dobroti dobrih ljudi prišel na zdravljenje v Švico. Ko sem ozdravel, sem v Švici prevzel različne službe. Mislim, da se zaradi takratnih težkih razmer ne bom mogel nikdar več za stalno vrniti domov. Vendar sem le dobil jugoslovanski potni list.

Doma mi je bilo vse neznano in le počasi sem se vživljal. Nisem šel v dušno pastirstvo, ampak sem ostal v Ljubljani kot profesor in v škofiji sem imel še nekatere druge službe. Potem je leta 1980 prišlo izredno presenečenje: bil sem imenovan za ljubljanskega nadškofa. Doživel sem dva papeževa obiska v Sloveniji.

Vesel sem, da sem mogel obiskovati naše izseljence. Bil sem skoraj povsod po Evropi, v Argentini, Kanadi, Združenih državah Amerike in Avstraliji ter pri naših misijonarjih v

Afriki in na Madagaskarju. Prej, ko sem bil tajnik Sveta evropskih škofovskih konferenc (CCEE), so me zborovanja pripeljala v različne dežele in na srečanja z najrazličnejšimi ljudmi; pri tem sem odkrival tudi naše rojake. Vedno sem bil ponosen in vesel, da so naši rojaki večinoma ohranili vero, zvestobo domovini in poštenost, nekateri pa so se tudi izgubili. Izredno moramo biti hvaležni našim duhovnikom, ki v različnih deželah skrbijo za naše rojake. Iskreno zahvalo izrekam p. Cirilu, p. Valerijanu, p. Janezu in p. Filipu ter vsem frančiškanom, ki so delovali v Avstraliji.

Duhovnikom in drugim vernikom sem hvaležen za njihovo zvestobo, njihovo vernost in poštenost. Pa tudi tujcem moramo biti hvaležni za njihovo gostoljubnost. Hvala Bogu, da je veliko izseljencev res našlo boljši položaj in boljše življenje, kakor so ga imeli doma.

Prazniki, posebno božič in velika noč, nas vse povežejo med seboj. Prepričan sem, da naši rojaki in tudi vi v Avstraliji na svoj način in z veseljem obhajate praznike. Za letošnjo veliko noč vam želim veselja in vsega Božjega blagoslova. Vsem želim Božje pomoči v življenju, zdravja, medsebojnega razumevanja in prijateljstva, mlademu rodu pa posebno uspeha v življenju.

Ostanimo povezani v veri, molitvi in močnem zaupanju v Božjo pomoč. In nekoč – tako upamo in prosimo Boga ter molimo drug za drugega – se vidimo v večni domovini.

Prisrčno pozdravljeni!

Alojzij Šuštar

TedANJI ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar blagoslavlja oltar v cerkvi Svete družine v Adelaidi, 13.2.1983.

POSTNI IN VELIKONOČNI UTRINKI

zbral p. Valerijan

NESPAMET KRIŽA

Prav res bi nekateri radi spremenili Cerkev v slaščičarno. Za tolažbo naj bo vse: molitev, maša, zakramenti. In če ni to, gredo drugam.

Moje življenje je božja služba, vsak dan, vsako uro. In to v vsej vsakodnevnosti.

Pot kristjana je pot skozi puščavo. Oaze so samo kratek oddih.

Če nam Bog za nameček podari veselje, mir: hvala! A naše delo je umiranje, ne umiranje v prazno, umiranje zaradi umiranja, ampak: umiranje iz ljubezni!

BREZ KRIŽA NI KRŠČANSTVA, niti ne bogatega človeškega življenja. Mnogim sijajnim ljudem morda manjka samo še zadnji odtenek, nekaka patina: globoko trpljenje.

Te stvari večinoma razumemo. Saj jih poznamo iz pridig.

Toda ali jih vzamemo zares? Strah nas je zadati bolečino samemu sebi. Križ nam je odveč. Radi bi v nebesa mimo Kalvarije.

Naša ramena so prešibka.

Razjeda nas skušnjava po lagodnem

krščanstvu, ki ima danes dosti pridigarjev. Namesto, da bi človeka pobožanstvili, skušamo krščanstvo počlovečiti.

Zato smo sredi sveta brez prepričljivosti.

In vendar vsi vemo, da je za vse čase, tudi za dvajseto in enaindvajseto stoletje zapisano: Kdor hoče biti moj učenec, naj vsak dan zadene svoj križ.

Sem ga prepričano zadel in nosil včeraj?

Sem pripravljen nanj danes?!

NE VPELJI NAS V SKUŠNJAVA!

In vendar smo skušani.

Kako lepo bi bilo, če bi moglo biti naše življenje ena sama pesem čistosti in lepote.

A če je sveti Pavel v javnem pismu tožil o "želu", in "drugi postavi", kako se morem pritoževati jaz.

Kako pa naj dokažem Bogu svojo ljubezen brez skušnjav? Potem bi bilo krščansko življenje zares igrača. Tako pa ni. Terja trdo delo.

Za kristjana ni obupa. Getsemanske ure pač. Notranji boji, huđi viharji pač. A hrabriti me mora misel, da me Bog ljubi tudi tedaj. Celó, če padem.

Vedno za viharji posije sonce.

Noben oblak ni tako težak, da ga ne bi odnesel veter.

Počakaj! Potrpi! S seboj! In celo z Bogom!

Naj bo ura luči ali ura teme - vedno nad nami bedi Bog in se nam smehlja.

SIMON IZ CIRENE.

Prisilili so nekega moža. In že v tem je bil začetek njegove veličine. Simon iz Cirene, prostovoljec.

To je junaštvo. Morda je to privilegij dvojnih vrst ljudi: mladostnih idealistov in pa tistih, ki so šli skozi težko šolo trpljenja. Je pa vsakdo prisiljen ali prostovoljno, Simon iz Cirene. Nekje moraš zadeti križ.

Mozaik Snemanje s križa je delo znanega umetnika jezuitskega patra Marka Rupnika v kapeli sester v Rimu v bližini bazilike Marije Snežne.

Kako lahko je o njem pridigati - drugim.

Kadar ga nosiš sam, je preveč težko. Vsaj včasih. A vendar: s križem prihaja tudi moč. Simon samo pomaga. Nosi Kristus.

In simonsko je morda prav v tem, da pomaga drugim. Pozabi nase in misli na trpina - svojega brata. Morda je tvoj sosed. Pa si pozabil.

Pomagaj drugim nositi križ pa boš pozabil na svojega.

LJUBEZEN BREZ TRPLJENJA JE DVOMLJIVE VREDNOSTI.

Trpljenje brez ljubezni je mrtvo, neplodno.

Le ljubezen in vdano trpljenje gradita osebnost in rešujeta svet. Zveni pridigarsko.

Pa je potrjeno neštetokrat. Vsa zgodovina pristnega krščanstva je dokaz za to resnico.

Če bi bilo drugače mogoče, bi Kristus pokazal svojim učencem drugo pot. Tudi sam bi utrl drugo stezo — ne ravno na Kalvarijo.

Prepričljiva je le na križ razpeta ljubezen. Sal to poznamo že od otroških let.

Le eno skušamo doseči vsak dan: preložiti veliki petek na jutri. Naše pričevanje postaja dvomljive vrednosti. Če je postni čas čas preнове, potem se je treba sprijazniti s krščansko zakonitostjo. Ne za pridigo drugim. Za moje življenje danes.

ZUNANJA POKORA.

Videz je, da je to samo še spomin na prakrščansko dobo in sredstvo srednjega veka. Bič, bdenja, posti, spokorni pasovi. Vse to je modernemu človeku tuje.

Tudi Cerkev je odpravila post, ali ga do skrajnosti omilila. In vendar ne bomo mogli dorasti tudi brez zunanje all telesne pokore. Tukaj ni vprašanje modernosti ali staromodnosti. Tu je vprašanje, ali umira v meni star človek in raste novi.

Če nas Cerkev odvezuje od obveznih postov, nas ni odvezala in nas tudi oprostiti ne more od telesnega zatajevanja. Le to hoče, da bo to čimbolj prostovoljno. Ni potreben bič iz konopije, bič so lahko živci. Ni potreben spokorni pas, lahko je trdo delo za bližnjega, ki nam je za vse dobro nehvaležen in nas muči s svojo nevzgojenostjo.

Karkoli, a telo mora čutiti, da se podreja duhu. Kakor bi se nekateni radi oprostili moralnih obveznosti in to podprli z "antropološkimi" in ne vem kakšnimi argumenti še, če hočem postati duhoven človek, moram skozi ogenj odpovedi. Gre zame in za mojo večnost!

VSTAL JE

Preprosta žena je povedala dovolj: »Moj Gospod živi!« To je dan, ki ga je naredil Gospod: praznik moje vere, praznik moje moči, praznik silnega upanja, da zmoremo nositi težo življenja brez obupa.

Vse postne stiske življenja osvetljuje ta resnica.

Stržen našega poguma je to poslednje pričakovanje: vstali bomo tudi mi. Poslednje veliko presenečenje, ko bo Bog obrnil zadnjo stran človeške zgodovine.

Mi smo vstajenski ljudje.

Moj Gospod živi!

Živel bom tudi jaz! Čaka me moj prvorojeni brat - vstali Kristus. Aleluja!

OSTANI Z NAMA, KER SE VEČERI!

Ganljiva prošnja učencev iz Emavs. Saj je nam vsem obljubil: Jaz ostanem z vami vse dni, do konca sveta. A pridejo dnevi, ko je treba za to prositi. Smo šele na romanju skozi svoje »postne dni«. Kadar telo gori v skušnjavi: Ostani z mano!

Kadar sem strt, obupan; Ostani z mano!

Kadar me razjeda dvom: Ostani z mano!

Kadar ne vem, ne kod ne kam; Ostani z mano!

In današnja Cerkev v notranjih in zunanjih viharjih, kaj ni čas, da v enem zboru prosimo: Ostani z nami! Vstali Kristus, vse dni - posebno v težkih urah - še posebej ob naši smrti: Ostani z nami! Krščanstvo je vera upanja zaradi Kristusovega vstajenja. Čim močnejše je moje upanje, čim bolj živa je vizija mojega lastnega vstajenja, tem bolj sem kristjan. Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi!

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

Slovenci smo se v nedeljo, 23. marca letos, odločali o vstopu naše države v Evropsko zvezo in Severnoatlantsko zaveznitvo - NATO. Kot je še isti večer poročala republiška volilna komisija, je po neuradnih podatkih za vstop v prvo povezavo glasovalo dobrih 89 odstotkov volivcev, za vstop v NATO pa 66 odstotkov. Na volišča pa je prišlo približno 60 odstotkov volilnih upravičencev. Kot so po razglasitvi delnih uradnih rezultatov menili mnogi, smo se s tem odločili za to, da bomo prihodnost oblikovali skupaj z večino Evropskih držav in utrjevali varnost v podobni povezavi. Odločitvi pomenita tudi dokončen odmik od Beograda in nekdanjega jugoslovanskega prostora, kamor smo vstopili leta 1918. Gre za enega od odločilnih korakov za našo prihodnost po plebiscitu leta 1990, ki obenem pomeni vsaj na načelni ravni prekinitev s komunistično preteklostjo. Odločitev so pozdravili tudi rojaki v zamejstvu, saj bomo v bližnji prihodnosti z njimi v »eni« državi, če lahko tako rečemo. Po napovedih bo Slovenija od 16. aprila letos aktivna opazovalka v Evropski zvezi, ki trenutno povezuje petnajst držav, s prvim majem pa bo pridobila glasovalne pravice. Po prvem maju 2004 bomo polnopravni člani prihodnje Evrope v kateri bo petindvajset članic. Zvezo NATO trenutno sestavlja devetnajst držav. Sedem kandidat, med katerimi je tudi Slovenija, pa je pristopno pogodbo podpisalo 26. marca letos, maja 2004 pa naj bi postale polnopravne članice varnostne in vojaško-obrambne povezave, v kateri sta tudi Kanada in Združene države Amerike.

Predreferendumski čas je bil precej napet, saj se je nekaj dni pred odločanjem začela vojna v Iraku. Nasprotniki zveze NATO, ki so gradili na protiameriškem razpoloženju, so vojno veskozi povezovali s Severnoatlantskim zaveznitvom, čeprav so nekatere države članice ostro nasprotovale vojni. Šlo naj bi za vojaško zvezo v

rokah ameriškega predsednika Georga Busha, ki grozi obubožanemu Iraku. Zveza NATO se je v zvezi s tem odločila le, da bo pomagala Turčiji, če bo to potrebno. Zagovornikom vstopa v obe povezavi pa je šlo na roko dogajanje zadnjih dni v sosednjih državah. Hrvaški predsednik Stipe Mesić je med drugim izjavil, da bi morali Hrvaška in Italija v Jadranskem morju razglasiti svoja gospodarska pasova. V časopisu smo lahko v naslednjih dneh videli to razdelitev, po kateri v tem morju ni več mednarodnih voda, Slovenija pa bi ostala na kopnem. Nekaj dni zatem je hrvaška policija zasegla dve izolski ribiški ladji, po mnenju Hrvatov v njihovem teritorialnem morju, po besedah naših ribičev pa v mednarodnih vodah. Podobno je deloval tudi uboj srbskega predsednika vlade Zorana Džinžiča. S tem se je pokazalo, da nekaterim še kako ustreza oblika vladavine, kjer so denar in dobre zveze pred zakoni. V luči teh dogodkov se je zveza NATO predstavila tudi kot povezava držav, ki jih združujejo demokratične vrednote in pravni red, ki spoštuje človekove pravice. Tako smo vstop v NATO lahko razumeli kot sprejemanje načel, ki predstavljajo grožnjo ne le diktatorskim režimom ampak tudi gospodarskemu kriminalu in še čemu.

Odločitev za Evropsko zvezo pomeni, da bomo Slovenci sodelovali tudi v Evropskem parlamentu in drugih evropskih ustanovah. Že od velike noči naprej bodo kot opazovalci na zasedanjih parlamenta v Bruslju sodelovali poslanci Feri Horvat, Janez Podobnik, Miha Brejc, Lojze Peterle, Roman Jakič, Ljubo Germič in Jelko Kacin. Sodelovali bodo v posameznih strankah ali zvezah, ki delujejo v okviru Evropske zveze. Tako bodo naprimer predstavniki Slovenske ljudske stranke, Socialdemokratske stranke in Nove Slovenije, Podobnik, Brejc in Peterle, sodelovali v okviru Evropske ljudske stranke, ki je najmočnejša v

parlamentu povezave. Lahko bodo razpravljali in dajali predloge na sejah delovnih teles parlamenta, ne bodo pa imeli pravice glasovanja. Slednjo naj bi pridobili s 1. majem prihodnje leto, že junija 2004 pa bodo slovenski volivci sedem evropsolancev izvolili na neposrednih volitvah v Evropski parlament.

Referendumski konec tedna je zaživela tudi Planica, zibelka smučarskih skokov in poletov. Na tako imenovani planiški velikanki so se od 20. do 23. marca zvrstile zaključne tekme letošnjega svetovnega pokala v smučarskih poletih. Zmagovalec posamičnih tekem je bil Finec Matti Hautamaki, ki je dosegel tudi najdaljše skoke v zgodovini smučarskih poletov. Prvi dan je s poletom 227,5 m postavil nov svetovni rekord, ki ga je v soboto izboljšal za en meter, zadnji dan pa pristal pri 231 metrih. Skupni zmagovalec letošnjega svetovnega pokala pa je Poljak Adam Malysz. Od slovenskih skakalcev je Primož Peterka v skupnem seštevku vseh tekem te sezone zasedel sedmo mesto; dvakrat je stal tudi na prvi stopnički. V Planici pa je bil s šestim mestom najboljši Robert Kranjec, ki je na zadnji tekmi poletel 215 in 206,5 metra. Planica pa se je tokrat lahko pohvalila tudi z rekordnim številom gledalcev, saj se je na sobotni tekmi zbralo kar šestdeset tisoč ljudi. Tam se je zbralo tudi tisoč harmonikarjev, ki so zaigrali skupaj v pričakovanju, da bo njihov podvig prišel v Guinnessovo knjigo rekordov

V župnijski cerkvi v Lendavi je v nedeljo, 16. marca, potekal romarski shod pomurskega pastoralnega področja ob 58. obletnici mučeniške smrti božjega služabnika Danijela Halása. Najprej je bila pobožnost križevega pota, ki ga je napisal Lojze Kozar in prikazuje zadnje trenutke Halasovega življenja v luči Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Sledila je slovesna sveta maša, ki jo je daroval škof Franc Kramberger. Danijel Halas se je rodil leta 1908 v Črenšovcih. Po gimnaziji v Murski Soboti in Ljubljani je leta 1929 stopil v mariborsko bogoslovje in bil 9. junija 1933 v mariborski stolnici posvečen v duhovnika. Pol leta je kaplanoval v Ljutomeru, štiri leta pa v Lendavi; zatem je postal prvi župnik v novoustanovljeni župniji Velika Polana. Med vojno, ko so Madžari zasedli Prekmurje, so ga ti oktobra 1941 zaprli pod obtožbo, da je sodeloval s slovenskimi komunisti. Po več mesecih so ga pogojno izpustili. V začetku

leta 1945 so na sestanku partizanskih aktivistov v Gomilicah zahtevali njegovo likvidacijo in jo 16. marca tudi uresničili. Mariborski škof Franc Kramberger je 29. maja 2002 začel postopek za njegovo beatifikacijo.

Na praznik Sv. Jožefa se je v vseh treh slovenskih škofijah začel teden družine, ki tokrat poteka pod geslom Krščanska družina upanje za tretje tisočletje. Namen tedna družine, ki je trajal do 25. marca, praznika Gospodovega oznanjenja, je bil ovrednotiti družinsko življenje in s tem poglobiti zavest, kako velik pomen ima družina za prihodnost naroda in Cerkve.

Usoda slovenske radijske postaje Radio dva na avstrijskem Koroškem še ni povsem znana, vendar kaže, da so našli rešitev za njeno prihodnost. Novinarji in sodelavci postaje so 27. marca po štirih dneh gladovne stavke sklenili, da protest končajo. Potem ko je zeleno luč za rešitev vprašanja Radia dva dal ustanovni svet avstrijske radiotelevizije ORF, so obete za ustanovitev lastnega slovenskega radijskega kanala dali tudi pogovori med predstavniki osrednjih organizacij koroških Slovencev in predstavniki avstrijske zvezne vlade ter političnih strank. Tako je po več mesecih prišlo do premikov, ki napovedujejo ugodno rešitev za slovenski program. Vlada in vodstvo državne televizije sta namreč obljubila, da bosta v najkrajšem času zagotovila neprekinjeno nadaljevanje celodnevnega slovenskega radijskega sporeda.

V Čedadu je pred dnevi izšla obsežna zbirka narečnih pridig pod naslovom "Andohtljivi poslušavci", s podnaslovom Pridige v slovenskem narečju Nadiških dolin. Iz arhivskih rokopisov jih je zbral in uredil Giorgio Banchig. V knjigi so zbrane rokopisne pridige beneških duhovnikov Petra Podreke, Alojza Klinjona in Antona Kosmača. Gre za pridige, ki so nastajale v letih 1850-1930, torej tudi v času, ko se v javnosti ni smelo uporabljati slovenskega jezika. Zbirka pridig ima tako verski kot kulturni in zgodovinski pomen. Obenem pridige predstavljajo najbogatejši vir odkrivanja besed, izrazov in izrekov v nadiškem narečju, ki niso več v rabi.

ALI SE CERKEV V SLOVENIJI STARA IN MANJŠA?

Takšno vprašanje so zapisali na prvi strani katoliškega tednika Družina nad sliko brezjanske bazilike v osmi številki, 23. februarja 2003. In dodali: Potrebujemo duhovnikov.

V slovenskih škofijah vsako leto pripravijo statistiko. Iz leta v leto je opazno rahlo upadanje duhovniških poklicev in višanje povprečne starosti duhovnikov. Očitno se tudi na tem področju že kažejo spremembe v demografski sliki, ki za Slovenijo že nekaj let ni obetavna. Tako je konec lanskega leta na enega duhovnika prišlo približno 1676 državljanov Republike Slovenije (katoličanov je seveda manj). Ob tem podatku je treba spomniti, da nekaj deset slovenskih duhovnikov deluje v tujini, nekaj jih je upokojenih. Tako pride na enega duhovnika še večje število. Vseh duhovnikov (škofijskih in redovnikov) je bilo konec lanskega leta 1181. Za primerjavo: v Sloveniji je konec leta 2001 delovalo 4526 zdravnikov, kar je skoro štirikrat več kot duhovnikov. Zanimiv je tudi podatek o podeljeni birmi. Zakrament birme je prejelo 12.426 birmancev. Če bi birmovali le aktivni škofje (brez upokojenih), bi vsak izmed osmih škofov moral birmati 1553 birmancev ali vsako nedeljo v letu približno trideset.

Nekaj podatkov po posameznih škofijah. Podatki v oklepaju veljajo za konec leta 2001. V koprski škofiji je bilo inkardiniranih 163 (163) duhovnikov. Povprečna starost duhovnikov je bila 56 let, 6 mesecev in 12 dni (55 let, 10 mesecev in 27 dni). Lani je bil posvečen le en škofijski duhovnik, predlani samo en redovni. V škofiji deluje 31 (32) redovnikov in 85 (77) redovnic. V bogoslovju je enako število bogoslovcev 11 (11). Umrl je en (5) duhovnik. Kanonično poslanstvo je prejelo 14 katehistinj, birmanih je bilo 1333 (1596) birmancev. V ljubljanski nadškofiji se je število duhovnikov zmanjšalo na 422 (424), na račun manjšega števila redovnikov 164 (175) in enega duhovnika več umrlega 8 (11), kot je bilo posvečenih 7 (6). Manj je bilo tudi posvečenih redovnikov 1 (6). Obetajoča podatka sta povečano število bogoslovcev 45 (42) in manjša povprečna starost duhovnikov približno 56 (59) let. V lanskem letu je bila zasedena ena župnija več, birmanih pa je bilo 3358 birmancev. V

mariborski škofiji je lani delovalo pet redovnih duhovnikov več 74 (79), kar je približno izenačilo število umrlih 5 (6) in posvečenih duhovnikov 3 (2). Vseh škofijskih duhovnikov je bilo 327 (332). Birmanih je bilo 7735 birmancev (7013).

ALI SE SLOVENSKA SKUPNOST V AVSTRALIJI STARA IN MANJŠA?

Prešteli nas bodo!

Pater Tone je pod tem naslovom v junijskih Mislih leta 1996 na strani 134 zapisal: »Med 27. julijem in 6. avgustom vas bodo obiskali popisovalci in vam dali formularje, ki jih boste morali izpolniti. Po zadnjem štetju leta 1991 nas je uradno le okoli 6.400. Predzadnje štetje je imelo precej večjo številko: nekaj nad 16.800. Če hočemo kot slovenska skupnost v Avstraliji tudi praktično obstati, se moramo letos bolj potruditi, da bi se vsi s slovenskimi koreninami predstavili kot Slovenci. Zakaj je to pomembno? Samo če dokažemo, da nas je nekaj, lahko pred državo opravičimo potrebo po učenju slovenskega jezika v državnih šolah, ure slovenskih programov na različnih radijskih postajah in televiziji, tudi potrebo po slovenskih duhovnikih (napisati moramo tudi, da smo katoličani) in podobno.«

Gospod Florjan Avser je letos januarja zapisal na drugi strani Glasa Slovenije: »Uradni podatki pravijo, da nas je pol milijona, ki živimo zunaj Slovenije. Neuradni podatki pravijo, da nas je v Avstraliji vsaj dvajset tisoč, pa se človek, ko obiskuje naše klube in cerkve sprašuje, ja, kje pa so vsi ti Slovenci, saj nas kaj več kot sto skoraj nikoli ne obiše kakšne od slovenskih zabav ali slovenske maše. Največ se nas zbere na pogrebih, otroški jok novorojenčkov pa je v slovenskih družinah, tako tukaj kot doma, že prava redkost...«

V knjigi Brede Čebulj-Sajko z naslovom Med srečo in svobodo, Ljubljana 1992, beremo na strani 77: »Leta 1973, eno leto po tem, ko je delegacija Slovenske izseljenske matice prvič obiskala avstralske Slovence, je bilo v Rodni grudi

objavljeno, da na avstralski celini v večjih mestih živi 17.355 Slovencev. Avtorica članka pa dodaja, da je tej številki potrebno prišteti še »4.645 naših ljudi, ki živijo v drugih krajih Avstralije« (Mila Šenk, Slovenci v Avstraliji, Rodna gruda 20/1973, številka 11, stran 26). Tako naj bi po približnih ocenah tamkaj prebivalo od 20 do 22.000 Slovencev.

Podobne ugotovitve se nahajajo tudi v Slovenskem koledarju, kjer je omenjeno, da glede Slovencev v Avstraliji »točnega števila ne vemo... Ocene ljudi, ki majo največ vpogleda v to, se gibljejo od 15 do 30 tisoč. Po naši oceni bo število 20.000 še najbližje resnici...«

Glede na to, da se je izseljevanje Slovencev v Avstralijo zaključilo okoli leta 1975, so nekateri mnenja, da je realnejše govoriti o številki 25.000. Vanjo naj bi bili zajeti izseljenci prve generacije.« Tako Breda Čebulj-Sajko pred enajstimi leti.

Pater Bazilij je 9. aprila 1991 napisal dokument v angleščini *To whom it may concern*, kjer pravi takole:

»Tukaj potrjujem, da vsebuje datoteka Slovenskega verskega in kulturnega središča v Kew okoli 1500 naslovov

slovenskih družin, ki živijo v Viktoriji, največ izmed njih v Melbournu. To število pomeni najmanj 5000 do 6000 Slovencev.

Po mojem štetju bi moralo biti vsaj še 600 več naslovov slovenskih družin v Viktoriji, ki niso registrirane v našem središču niti ne pri kakšnem viktorijskem klubu. Takšne zasledim od časa do časa, posebno ko rabijo kakšno obliko pomoči. Imam tudi okoli 200 tako imenovanih »mrtvih naslovov« družin, ki so se preselile in niso sporočile spremembe naslova. Skoraj vsak teden dodam temu seznamu en ali dva naslova teh »izgubljenih družin«.

Seznam porok slovenske cerkve (bistveni del našega središča v Kew) vsebuje 1395 porok in v Krstno knjigo je vpisanih 2644 imen krščencev –

slovenskih otrok. Veliko več otrok iz slovenskih družin je bilo krščenih v avstralskih župnijah in veliko porok Slovencev je bilo sklenjenih v avstralskih cerkvah ali na poročnih uradih (Registry Office).

Po moji najboljši presoji bi bilo število Slovencev v Viktoriji nekje med 10.000 in 12.000. Na žalost so podatki Slovencev v Avstraliji neznani, kajti sem smo imigrirali kot jugoslovanski, italijanski ali avstrijski državljani. Vendar smo različna narodna skupina, s svojim lastnim jezikom in kulturo, staro nad deset stoletij. Vaš vdani Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., M.B.E., KSJ, KSG, KtT.«

Prešteli so nas!

In koliko Slovencev so našteli leta 1996? Na internetni strani avstralskega statističnega urada najdemo vse podatke na naslovu:

<http://www.immi.gov.au/statistics/infosummary/slovenia.pdf>

Od tam povzemamo: Štetje prebivalstva v letu 1996 je zabeležilo 6.640 v Avstraliji živčih oseb, ki so bile rojene v Sloveniji. V Viktoriji jih živi 2.829, v New South Wales 2.233, v Južni Avstraliji 502 in v Queenslandu 484. Povprečna starost v Sloveniji rojenih ljudi v Avstraliji je bila leta 1996 59.0

let – v primerjavi 34.0 let je bila povprečna starost Avstralcev. V Sloveniji rojenih Avstralcev je bilo 3.567 moških (53.7%) in 3.073 žensk (46.3%). V popisu leta 1996 se je večina izjavila za katoličane (5.822), luteranov je bilo 53 in jehovcev 49; 4.2% pa sta se izjavila za neverne, kar je precej manj, kot jih je od celote avstralskega prebivalstva - 16.6% .

Druga generacija – Otroci v Sloveniji rojenih staršev: 5.834, kar je 806 manj, kot v Sloveniji rojenih. Če vse to seštejemo, dobimo približno število slovenske skupnosti v Avstraliji – in to je 12.474 oseb. **Opomba:** Pred letom 1996 popis prebivalstva ni razlikoval različnih držav nekdanje SFRJ. Popis leta 1996 je prvič zaobsegel sedaj nove neodvisne države: Hrvaško, Slovenijo, Bosno

in Hercegovino, nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo ter nekdanjo jugoslovansko republiko Srbijo in Črno goro. Zaradi bližine teh dogodkov je še vedno 32% ljudi zapisalo le, da so rojeni v nekdanji Jugoslaviji. Zato so končni podatki pomanjkljivi. Tako poroča o popisu iz leta 1996 za The Slovenia-born Community Department of Immigration and Multicultural Affairs na svoji spletni strani.

Iz slovenskega veleposlaništva v Canberri so mi 23. marca 2003 poslali podatek, ki so ga dobili na ministrstvu za imigracijo, da je bilo po zadnjem popisu leta 2001 skupaj 15.934 oseb (rojenih v Sloveniji plus osebe s slovenskimi predniki). To je za 3.460 oseb več, kot je to pokazal popis leta 1996.

Torej, koliko nas je?

Po podatkih zadnjega popisa leta 2001 nas je skoraj 16.000.

Misli imajo v Avstraliji 1600 naročnikov. Naslovov rojakov v Viktoriji pa imamo sedaj v našem središču 1202. In še vedno doživljamo usodo pokojnega patra Bazilija, ko piše o »mrtvih naslovih«. **Rafael** v Sydneyu ima 1456 naslovov rojakov iz NSW, ACT, QLD in WA. **Glas Slovenije** ima nad 400 naročnikov. Na internetu ga prebere 150 ljudi iz 45 držav - isto velja za internetno branje Misli.

V Melbournu imamo štiri slovenske klube, pa ne vem, če imajo vsi skupaj tisoč članov. Ob nedeljah se zbere v Kew pri mašah v povprečju okoli dvesto ljudi.

Dve nedelji smo šteli pri naših slovenskih bogoslužjih, pa poglejmo točne podatke:

2. postna nedelja, 16. marca 2003:

V Kew je bilo pri obeh mašah (ob 8. in 10. uri) 239 ljudi (gostoval je zbor Plamen iz Kanade, bila je tretja nedelja – družinsko kosilo; na te nedelje je največji obisk). Ob 8. uri :4 moški, 8 žensk, 2 dekleti. Ob 10. uri: 16 otrok, 130 žensk – od tega 17 mladih, 78 moških – od tega 14 mladih. Pri maši v klubu Jadran ob 12. uri je bilo 77 ljudi. Pri molitvi v Geelongu za +Ano Jager se je zvečer zbralo okoli 100 ljudi.

V Merrylandsu je bilo pri sobotni maši 25 ljudi in v nedeljo ob 9.30 je bilo 8 otrok, 82 moških – od tega 5 mladih, 119 žensk – od tega 11 mladih. Skupaj vseh: 25+209=234.

V Adelaidi je bilo tisto nedeljo pri maši 105

ljudi (87 odraslih, 11 otrok, 7 mladih).

V Canberri je bilo tisto nedeljo zvečer pri slovenski maši 16 moških (3 mladi) 17 žensk (od teh 5 mladih). Skupaj vseh 33.

3. postna nedelja, 23. marca 2003:

V Kew je bilo pri obeh mašah 175 ljudi. Pri maši ob 8. uri: 10 žensk, 5 moških. Ob 10. uri: 86 žensk, 57 moških, 11 mladih, 6 otrok. (V soboto popoldne, 2. marca 2003, je bilo v Kew na praznovanju 25-letnice slovenskega jezika v državnih šolah Viktorije skupaj z gosti in nastopajočimi od 220 - 240 ljudi).

V Merrylandsu je bilo v soboto zvečer 26 ljudi. V nedeljo ob 9.30: 10 otrok, 81 žensk + 26 mladih žensk; 56 moških + 10 mladeničev = 183. Sobota + nedelja skupaj = 209 ljudi.

V Figtree je bilo ob 5.00 popoldne pri slovenski maši 42 ljudi: 25 žensk, 17 moških.

V Adelaidi je bilo pri maši 98 ljudi: 11 otrok, 6 mladih, 81 odraslih.

Tako govorijo številke. Ne povedo vsega, povedo pa, koliko lahko še skupaj stopimo in kaj lahko še skupaj zmoremo. Še vedno velja tudi ugotovitev patra Bazilija, da se »neznani« prikažejo, ko potrebujejo kakšna pomoč. Kar nekajkrat so me našli, ker je bilo potrebno »nekaj podpisat«. Nemčija je nekaj dala, Italija je nekaj dala, denacionalizacija,...Vsi pa zahtevajo neke podpise...

In se srečamo rojaki.

Da je umrl pater Bazilij, ne boste verjeli, to je lahko še vedno novica tudi med Slovenci v Melbournu. To se mi je zgodilo že vsaj trikrat. Na mednarodnem letališču pred odhodom Laudinega letala 1. marca letos sem slučajno srečal Slovence, ki živi že 50 let v Melbournu, pa ni vedel ne za klube ne za cerkev ne za slovenske radijske oddaje. Milo se je stožilo njegovemu bratu, ki ga je skupaj s svojo ženo obiskal, ko je slišal za vse to. On pa nič... Pa kaj, naj zdaj jokamo za izgubljenimi? Po svetopisemsko se moramo veseliti nas najdenih!

In morda še primerjava, koliko ljudi pride na enega slovenskega duhovnika v Avstraliji. V Sloveniji pride na enega duhovnika 1676 ljudi, v Avstraliji pa 4000 in tisoči kilometrov! Je pa res, da jih duhovnik v Sloveniji lahko sreča dva tisoč, na Brezjah pa tudi štiri tisoč pri eni maši, v Avstraliji pa se že težko zbere štiristo Slovencev na enem kraju.

p. Ciril

Zahvala iz Državnega zbora RS

Spoštovani gospod pater Ciril Božič, dovolite mi, da se vam v imenu delegacije Državnega zbora Republike Slovenije in v svojem imenu zahvalim za sodelovanje in gostoljubnost v času obiska v Melbournu, februarja 2003.

Srečanje v verskem središču Kew in pogovor s Slovenci je bil za nas dragocena priložnost spoznati vaše dejavnosti in prizadevanje za ohranjanje slovenske identitete, pa tudi probleme s katerimi se soočate. Komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu si bo pri svojem nadaljnjem delu prizadevala za rešitev vsaj nekaterih najbolj perečih težav.

Posebej se želim zahvaliti za izčrpno in skrbno pripravljeno predstavitev dejavnosti verskega in kulturnega središča, ki nam je dokazala veliko predanost in prizadevanje za slovensko kulturo in jezik.

Prosim vas, da prenesete našo zahvalo in priznanje vsem, ki so sodelovali in, ki se vsakodnevno trudijo za ohranjanje slovenstva. Čestitam vam za vaše delo in za vse dosežene uspehe ter vas najlepše pozdravljam.

Franc Pukšič, predsednik

Delegacija Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pri sveti maši v Merrylandsu, 16. februarja 2003. Z leve na desno sedijo v prvi vrsti: predsednik Komisije Franc Pukšič, člana dr. Janez Podobnik in Ivan Kebrič, odpravnik poslov veleposlaništva RS Bojan Bertoneclj, častni generalni konzul RS Alfred Brežnik in Barbara Sušnik z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu na Ministrstvu za zunanje zadeve.

NOVI KNJIGI

Ljenko Urbančič, ŠE NEKAJ IVERJA, Sydney 2003. To je naslov že pete knjige izpod peresa Ljenka Urbančiča. Knjigo je predstavil 16. februarja 2003 v dvorani Verskega in kulturnega središča v Merrylandsu g. Franc Pukšič, predsednik Komisije Državnega zbora RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Častni generalni konzul g. Alfred Brežnik RS za NSW je podal nekaj podatkov o piscu. Navzoč je bil tudi častni generalni konzul RS za Novo Zelandijo g. Dušan Lajovic s soprogo Sašo. Knjiga ima 242 strani in vsebuje tudi 13 razgovorov s slovenskimi kulturniki leta 1944, ki so bili objavljeni v ljubljanskem Jutru. Knjigo je oblikoval Danilo Kalin. Barbara Suša piše o Urbančiču kot literatu, obdarjenem z literarno žilico, ko se lahko izkaže kot pravi mojster črtice in anekdote, saj zna spretno ubesediti dogodek in pričarati razpoloženje trenutka. Cena knjige je \$20 + poština. Naročila sprejema Ljenko Urbančič, PO Box 70, Wawerley NSW 2024, telefon 02 9389 9517.

Aleksandra Ceferin, SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA – 25 years of Slovenian language in Victorian Schools, Institute of Slovenian Studies of Victoria 1977 – 2002. Oprema knjige Tanja Ledwich (Brgoč), tisk Finsbury Printing (Ernest Orel), Adelaide. Bogata kronika (136 strani) velikega dela poučevanja slovenskega jezika v Viktoriji z mnogimi informacijami in bogato slikovno opremo. Knjiga je bogat pričevalec časa srebrnega jubileja, v katerem je obiskovalo slovensko šolo 500 učencev in 78 jih je naredilo maturo iz slovenskega jezika. Knjigo je predstavil na slovesnosti 25-letnice poučevanja slovenskega jezika v državnih šolah Viktorije 22. marca 2003 g. Bojan Bertoneclj – o tem podrobno piše A. Ceferin v teh Mislih. Knjigo lahko naročite pri Aleksandri Ceferin, Institute for Slovenian Studies of Victoria Inc., 2/34 Stockdale Avenue, Clayton North VIC 3168.

“Vsaj delo sem imel takoj po prihodu.”

Marjan Lauko iz Sončne obale v Queenslandu je lansko leto napisal knjigo z naslovom GLAVNO JE, DA SMO ZDRAVI. V njej popisuje zgodbo svojega življenjskega popotovanja. Objavljamo odlomek iz 15. poglavja knjige. Zgodba, morda podobna Vaši.

Težek je bil naš začetek v tuji novi deželi,” je začel razlagati Franci, ko sta se vrnila. “Iztrgani smo bili iz domačega vrta, iz vrta domovine, presajeni smo bili v drugi vrt, tujo deželo, ki se je popolnoma razlikovala od vsega, česar smo bili vajeni dotlej. Bil sem brez poklica, brez znanja jezika, brez prijateljev v tuji deželi čisto na drugem koncu sveta. To pa še ni bilo najhujše. Hudo je bilo prenašati ponižajoče poglede tamkaj rojenih, njih opazke, antagonizem in sovraštvo do nas - novodošlih. Smatrali so nas za nezaželjene, kar so nam tudi nemalokrat očitno dali vedeti. Z nami so ravnali, kot bi bili manjvredni, na neki način skoraj le pol ljudje, kot so Nemci smatrali Slované za podčloveško raso. Težka in truda polna so bila prva leta v tujini. Domotožje nas je mučilo. Vendar smo kar hitro zvedeli za kakega Slovenca, ki je poznal drugega in spoznal tretjega in tako smo se zbirali ob weekendih, hodili na izlete, ker še nismo imeli svojih hiš, da bi povabili prijatelje domov.”

“Kako ste se vozili na izlete?” ga je prekinil Roman. Hotel je spremeniti temo pogovora. Videl je, da je Francija težil spomin na preteklost.

“Eni so imeli motorje, drugi celo že kak stari avto in med potjo so pobrali svoje znance, ki niso imeli vozil. V Melbournu smo poleti vsak konec tedna imeli redni shod v sencah obalnih dreves na plaži Elwood. Tam nikdar ni manjkalo smeha ali slovenske pesmi,” je nadaljeval Franci. “Jaz sem vedno vzel s seboj svojo kitaro in veselje je bilo veliko. Tudi Čehi, Poljaki, Hrvati, Avstrijci so se nam pridružili in pozorno poslušali naše pesmi.”

Malo je obstal. Zamislil se je v preteklost.

“Vsaj delo sem imel takoj po prihodu. Ko sem vzpostavil vezo z mojimi doma, sem se spet zavedal, kje sem, kako daleč od njih, kako daleč od rojstnega kraja, kako daleč od domovine. Prišel je božič. Tam je bilo poletje. Vsi Avstralci so imeli proste dneve, le mi novodošleki smo bili razporejeni na delo. Ni bilo enega Evropejca, da bi imel prosti dan v tem svečanem času. Tolažili smo se s tem, da imamo vsaj 50 procentov višjo plačo na praznični

dan. Kljub temu me je zelo mučilo domotožje. Misli so mi uhajale nazaj v domači kraj, na zasnežne planine, na polnočnico, na naše stare šege, na tradicijo.”

“Tvoj oče mi je dostikrat povedal, kako sta jim s Tomažem finančno pomagala, da so lažje shajali na kmetiji,” je dodal Roman.

“Si lahko zamisliš božič v vročini 40 stopinj? Si lahko zamisliš božič, januar in februar tako vroče, da ti še za jesti ni. Po delu smo se odžejali s pivom, kar je bila edina pijača, ki je uspela pogasiti žejo. Ko si se pa ponoči zbudil s suhim grlom, ni bilo drugega izhoda, kot z vodo odstraniti ta neznošen, nagravžen okus.”

“Dobro vem, kaj mi hočeš povedati,” je z nasmehom pripomnil Roman.

“Tako sem preстал prva leta,” je nadaljeval. “Preselil sem se v Brisbane. Tam sem si našel dobro službo z dobrim zaslužkom in resnično sem lahko začel nalagati denar na svoj bančni račun. Kmalu sem imel dovolj za aro, za nakup lepe parcele izven mesta. Zemlja je bila zelo plodna, potok, ki se ni nikdar posušil, je tekel skozi njo in videl sem rožnato bodočnost. Leta kasneje sem ugotovil, da je ravno ta poteza bila moj resni začetek v Avstraliji. Bila je kot superfosfat, ki je pognojil nove poganjke korenin. Spoznal sem, da moram resno in trezno premisliti, presoditi in ugotoviti, kaj bom počel s svojim življenjem. Ko sem začel zemljo obdelovati in se mi je pridružil še brat Tomaž iz Venezuele, je vsem bila glavna skrb delo na zemlji. Korenine so iz leta v leto postajale močnejše. Moral sem se potolažiti z dejstvom, da vrnitev v domovino, zaradi takratnega režima, postaja vedno bolj neuresničljiva.”

Natanko je opisal stricu Romanu svoj življenjepis. Življenje s Halmo, njen žalosten konec, skrb za vzgojo Adriana, njegove otroške in mladostniške burke, šale, pustolovščine, izumi in končno kako se je ustalil, poročil Tanyo, hčerko slovenskih staršev in postal oče kar štirih otrok - treh sinov in najmlajše - hčerke.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

Velikonočni razpored v verskem središču Svete Družine

12. aprila, na cvetno soboto, bo umetniško barvanje velikonočnih pisanic s pričetkom ob 12. uri pa vse do 5. ure popoldne. Vabljeni predvsem mladi.

13. aprila, cvetna nedelja: pred mašo blagoslov zelenja in cvetja, nato procesija v cerkev, sledi maša, med mašo bo branje pasijona, letos je po evangelistu Marku. V slučaju slabega vremena bo blagoslov v cerkvi!

14. aprila, veliki ponedeljek: zvečer ob 6. uri bo v katedrali krizmena maša, med mašo blagoslov olj in obnovitev duhovniških obljub.

17. aprila Veliki četrtek: spomin na zadnjo večerjo, postavitve evharistije in duhovništva. Zvečer ob 7. uri sveta maša, po maši prenos Najsvetejšega v ječo, nato molitevna ura za duhovniške in redovniške poklice!

18. aprila, Veliki petek: spomin na Jezusovo smrt na križu in pokop. Popoldne ob 3. uri obred Velikega petka: Pasijon po Janezovem evangeliju, molitve, češčenje križa in obhajilo. Po obredu bo izpostavljeno Najsvetejše, nad Božjim grobom, zatem molitev rožnega venca. Nabirka velikega petka je namenjena za vzdrževanje cerkva v Sveti deželi. Priložnost za spoved.

19. aprila, Velika sobota: Spomin, ko je Jezus počival v grobu. Ob 9. uri križev pot, nato izpostavitve Najsvetejšega pri Božjem grobu, sledi češčenje Jezusa v grobu.

Popoldne ob 3. uri bo blagoslov velikonočnih jedil.

Ob 3.30 spoved za otroke!

Zvečer ob 7. uri, bodo obredi velikonočne vigilije: blagoslov ognja in velikonočne sveče, hvalnica luči, branje svetega pisma, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub, vigilna maša. Po maši bo vstajenska procesija okoli cerkve, blagoslov z Najsvetejšim. Ob koncu bo blagoslov velikonočnih jedil.

20. aprila, VELIKA NOČ: spomin na vstajenje Gospoda Jezusa Kristusa. Ob 10. uri slovesna peta sveta maša, po maši bodo otroci iskali pirhe okoli cerkve in pred misijonsko hišo.

Rojake v MILDURI bom tokrat obiskal v ponedeljek, 28. aprila. Zvečer ob 7. uri bo maša v cerkvi Srca Jezusovega. Po maši bo srečanje.

Rojake v BERRIU bom obiskal v torek, 29. aprila. Zvečer ob 7. uri bo sveta maša v farni cerkvi Our Lady of River. Po maši srečanje v klubu.

Vsem rojakom želim lepe praznike. Naj Vas napolni s svojim blagoslovom vstali Jezus in naj Vas spremlja tiha notranja sreča in veliko lepih pisank!

p. Janez

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

SV. RAFAEL SYDNEY

DOGAJANJA PRI SV. RAFAELU

Kako hitro gre mesec naokrog smo videli tudi poročevalci za Sydneyske vrstice, ko smo spet iz Melbournea prejeli povabilo, naj kaj »pošljemo za Misli«.

Mesec marec je zaznamovan s postom in vsem, kar sodi zraven. Tu mislim predvsem križev pot, h kateremu se v velikem številu zbira molitvena skupina Srca Jezusovega ob četrtkih in vsi ostali ob petkih. Bistveni pečat pa da v postnem času tudi »mladinski« križev pot, ki ga v obeh jezikih molimo na Tiho nedeljo. Mesec marec pa nismo začeli s pepelnično sredo, ampak s pustnim piknikom, ki je postregel z dobro hrano naših kuharic, pecivom gospodinjin prijetnim vzdušjem in dobro voljo nas vseh, ki smo se zbrali po maši v dvorani. Zato ni čudno, da mi je nekdo na uho prišepnil, kako lepo je, ko se zberemo k »Social event-u«, kot je bil ta. Le tako naprej!

Dogajanje je popestril tudi »Premier Seniors Concert« v Darling Harbourju za katerega je naš center dobil 20 brezplačnih vstopnic, 10 pa jih je razdelila dobrodelna orhanizacija »Help« gospe White, za katere smo ji zelo hvaležni. Koncert je namenjen za upokojence in za njihove pomočnike – carers. Po govoricah sodeč, je bilo vsem všeč, pač nekaj drugačnega. Še naprej si želimo, da bi premier podpiral take prireditve, dvorana sicer ni bila polna, je pa okrog 5000 ljudi, tudi na invalidskih vozičkih, uživalo ob prefinjenem igranju Sydneyskega orkestra in zraven celo prepevalo ob znanih pevcih.

Pri sv. Rafaelu smo prisostvovali tudi srečanju bolnikov in upokojencev, ki je bilo 18. marca, dan po koncertu v Darling Harbourju. Zbralo se je preko 70 rojakov, ki so se po križevem potu, maši in blagoslovu z Najsvetejšim zbrali v dvorani in uživali

ob dobri hrani in prijazni postrežbi, za katero je skrbela izurjena ekipa molitvene skupine. V spodnjem prispevku je zgodovina molitvene skupine, ki jo je predstavila Danica Petrič.

Čas je bil tudi za novo rojstvo našega časopisa Rafaela, ki šteje že 38 let. S pomočjo naših rojakov smo ga srečno razposlali širom Avstralije s kopicco zanimivih člankov, razmišljanj in opisov dogajanj pri Sv. Rafaelu, obvestili, itd... Upamo, da bo vseh 1456 naslovnikov prejelo svoj izvod in našlo kaj primerne za svojo dušo. Toliko za enkrat.

V pričakovanju ansambla »Črna mačka« iz Slovenije se s kratkim poročilom poslavljamo in želimo si še naprej prijetnih srečanj pri Sv. Rafaelu. Kot prvo bo trio pel pri sveti maši v nedeljo, 30. marca, »mačkoni« pa nas bodo kasneje zabavali tudi na »Pirhovanju« na Velikonočni ponedeljek, na katerem bomo izžrebali tudi precej bogatih nagrad (glej oglas o Pirhovanju).

Uroš Ergaver

Molitvena skupina in njena zgodovina

Molitvena skupina Srca Jezusovega je bila ustanovljena na pobudo s. Pavle Kavčič, ki je iz Melbournea prišla na obisk v Sydney. Pater Valerijan je bil na zasluženem dopustu v Sloveniji, pa smo se Tinca, s. Pavla in jaz pogovarjale, s čim in kako naj ga presenetimo ob povratku. Odločile smo se, da organiziramo molitveno skupino po zgledu Medžugorja.

Prvič smo se zbrale k molitvi 2. oktobra 1989, letos bomo torej praznovali že 14. obletnico. Najprej je prihajala le peščica žena ob četrtkih ob 10h dopoldne. Pozneje se je pridružilo že nekaj mož. Število je kar hitro naraščalo s 30 na 40 in tudi 50.

Najprej smo molili ob izpostavitvi Najsvetejšega, v zadnjih letih pa molitev rožnega venca, oziroma križevega pota v postu, zaključimo pa s sv. mašo, katere se udeleži kar lepo število rojakov.

Kmalu smo članice spoznale, da bi bilo dobro k molitveni skupini dodati še dobra dela. Tako smo se odločili za obiske pri bolnikih in ostarelih. V 14 letih smo organizirali približno 70 kosil. Nekajkrat smo šli tudi na izlet z avtobusom k rojakom v Newcastle in na razstavo tulipanov v Bowral. Obiskali smo tudi hrvaški dom za ostarele. Za upokojece smo ob četrtkih organizirali tudi razne igre z malico. Tako smo nekaj časa igrali domine, Človek ne jezi se, šah in karte. Vendar smo s časoma te igre opustili, ker je bilo vedno manj obiska.

Posebno skrb za bolne in osamljene rojake pokažemo ob Božiču, ko jih obiščemo z darovi. Letos so bili vsi zelo veseli in prijetno presenečeni, ko so dobili domačo potico.

Člani molitvene skupine so tudi povezani z živim rožnim vencem. Vsakdo se je obvezal, da bo vsak dan zmolil vsaj eno desetko rožnega venca.

Ob 14. obletnici molitvene skupine Srca Jezusovega je naša prisrčna želja, da se nam pridružijo še novi molilci. Vsakdo je dobrodošel. Po sv. maši in molitvah se ponavadi zberemo v kuhinji dvorane, kjer ob kavici tudi prisrčno pokramljamo.

Danica Petrič

KRSTI

Nicholas Matthew BOSANAC, Kingsgrove, NSW. Sin Josepha in Sergeje roj. Brisnik. Botri so bili Nina Jug, Brigitte Weskamp in Peter Schattner-Weskamp.

Sv. Rafael, Merrylands, 15. marec 2003

Našemu malčku, staršem in botrom čestitamo k prejemu zakramenta sv. krsta.

POROKE

DENI ČOLIG, Sans Souci NSW, sin pokojnega Vincenca Čoliga in Živke roj. Cvetkoska in ALESSANDRA CERRONI, Roselands, NSW, hči pokojnega Ezia Ceroni in Frnaces roj. Solano. Priči sta bili Antonio in Antonela Cino. Poročna maša je bila v cerkvi sv. Rafaela, Merrylands, NSW, 8. marec 2003.

Mladoporočencema želimo obilo sreče na skupni življenjski poti.

POKOJNI

Dne 16. februarja 2003 je v bolnici Cabulture umrl **ŠTEFAN HOZJAN**. Rojen je bil leta 1933, v Prekmurju. Bil je bratranec Mirka Ritlop. Nazadnje je živel v Bribie Island, QLD. Več podatkov o njem, žal, nimamo.

Dne 1. marca 2003 je v bolnici v Wollongongu umrl **VLADIMIR ZIRENSTEIN**. Rojen je bil v Kleniku (Pivka) 16.2.1942 kot sin Franca in Alojzije roj. Kristan. Rad je prihajal k slovenski maši v Figtree, kadar mu je zdravje dopuščalo. Redno je daroval za svete maše za starše in sorodnike. Pokojni zapušča hčerko in sinova ter sestro Slavko Lovišček, ki živi v Wollongongu. Doma ima še nekaj bratov in sester. Pogreb je bil v četrtek, 6.2.2003 s sveto mašo v Unanderri, pokopan pa je bil na Kembala Grange pokopališču.

Na pepelnično sredo, 5. marca 2003 je v Kalvary bolnici Kogarah (Sydney) umrl **IVAN GOLOB**. Rojen je bil v vasi Polenci, župnija Polenšak (Slov. Gorice) 16.5.1924 kot sin Antona in Marije roj. Debenjak. Tu je bil poročen z Concepcion roj. Manahan (filipinskega rodu). Bolan je bil le nekaj mesecev. Živel je v Arncliffe (NSW). Krajevni župnik mu je podelil zakramente cerkve in tudi opravil zanj pogrebne molitve na slovenskem pokopališču št. 2 v Rookwoodu.

Vsem žalujočim sorodnikom omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

VELIKONOČNI PROGRAM

13. april – 6. postna (cvetna ali oljčna) nedelja – FATIMSKI DAN, 9.30 – blagoslov zelenja, oljk in butaric na dvorišču, sledi procesija v cerkev, sv. maša z branjem pasiona po sv. Marku. Prepeva mešani zbor.

16. april – velika sredo: 7.30 zv. – cerkev Sv. Patrika – Allavah St.: škofova maša z blagoslovom svetih olj, obnovitev duhovniških obljub. Trije člani naše skupnosti bodo prejeli od škofa sveta olja.

17. april – VELIKI ČETRTEK – spomin Gospodove zadnje večerje: 7.00 zv. sv. maša – pri darovanjski procesiji bodo trije člani naše skupnosti prinesli k oltarju sveta olja. Po maši prenos Najsvetejšega na stranski oltar (»v ječo«). Sledi molitvena ura za Cerkev in duhovnike.

18. april – VELIKI PETEK – spomin Jezusove smrti na križu: 3.00 pop. opravilo tega dne: sveto pismo, pasijon po Janezu, molitev za vse stanove,

češččenje križa in sv. obhajilo. Nabirka tega dne bo za vzdrževanje cerkva v Sv. Deželi. 4.30 pop. – vzpostavitev Najsvetejšega v Božjem grobu, 7.00 zv. – sv. križev pot

19. april – **VELIKA SOBOTA** – spomin Jezusovega počitka v grobu. Ves dan češččenje Jezusa v božjem grobu. Napišite vaše ime na seznam v cerkveni veži, kdaj boste molili pri božjem grobu. Ob 1.00 pop. sv. spoved za otroke in molitev otrok pri božjem grobu. 2.00 in 5.00 popoldne blagoslov velikonočnih jedil. 7.00 zv. – obredi velikonočne vigilije: blagoslov ognja in velikonočne sveče (na dvorišču), sledi procesija v cerkev, hvalnica Luči, berila iz stare in nove zaveze, blagoslov krstne vode, obnovev obljub, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor)

tradicionalna družabna prireditvev »PIRHOVANJE« v dvorani. Igra ansambel iz Slovenije »Črna mačka«.

27. april – 2. velikonočna (Bela) nedelja – praznik Božjega usmiljenja: 9.30 dop – praznična družinska maša.

1. maj, četrtek – 1. DAN ŠMARNIC: 10.30 dop. – sv. maša, sledijo pete litanije Matere Božje in blagoslov. Šmarnice bodo pri nas vsak četrtek, petek, soboto in nedeljo pri sveti maši.

WOLLONGONG – Figtree

13. april – 6. Postna (cvetna ali oljčna) nedelja: 5.00 – blagoslov zelenja, oljk in butaric, sledi sv. maša z dramatiziranjem branjem pasiona po sv. Marku.

Sv. Rafael PIRHOVANJE 2003

Potekalo bo na velikonočni ponedeljek, 21. aprila 2003, z začetkom ob 7.30 zvečer v dvorani ob cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

Prijave na
☎(02)9637 7147.
☎(0419) 236 783

Igra ansambel »Črna mačka« iz Slovenije.

Na tej prireditvi bo potekalo zbiranje rjavih kuvert, ki nam jih boste poslali po pošti ali oddali osebno do dneva prireditve. Cena »listka« - kuverte je vključena v vašem velikonočnem daru našemu verskem središču.

- 1 NAGRADA:** TV sprejemnik 51 cm - Sv. Rafael
+ 100\$ BONUS, če je nagrajenev prisoten na prireditvi
- 2 NAGRADA:** Mikrowave pečica - Club »Triglav - Panthers«
- 3 NAGRADA:** 2 x 12 steklenic vina - Slovensko društvo Sydney
- 4 NAGRADA:** »SMALL GOODS HAMPER« Gojaks meats
- 5 NAGRADA:** »MIRA HAIRDRESSING« GIFT VOUCHER \$50
- 6 7 8 9 10** Poleg teh nagrad darujemo še več manjših in različnih nagrad!!!!

20. april – **VELIKONOČNA NEDELJA** – spomin Jezusovega vstajenja. 8.00 zj. – slovesno vstajenje – procesija na dvorišče. Po vrnitvi v cerkev zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim, slovesna sv. maša (prepeva mešani zbor). 10.00 dop. – praznična sv. maša s petjem deklškega zbora.

21. april – **VELIKONOČNI PONEDELJEK** – srečanje z Vstalim v Emavsu: 9.30 dop. in 6.00 zv. praznična maša z ljudskim petjem; 7.30 –

18. april – **VELIKI PETEK** – spomin Jezusove smrti na križu: 7.00 zv. opravilo tega dne: sveto pismo, pasijon po Janezu, molitev za vse stanove, češččenje križa in sv. obhajilo. Nabirka tega dne bo za vzdrževanje cerkva v Sv. Deželi.

20. april – **VELIKONOČNA NEDELJA** – spomin Jezusovega vstajenja: 5.00 pop. – slovesna maša, zahvalna pesem, blagoslov z Najsvetejšim – izredna sv. maša

27. april – 2. velikonočna (Bela) nedelja –

praznik Božjega usmiljenja: 5.00 pop. – redna služba božja, sicer vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu. Če je sprememba, je objavljena v nedeljo ob 8.00 zj. (Sydney 1386 kHz AM), in na vaši lokalni postaji VOX 106.9 MHz FM od 10.00 do 11.00 dop. vsako nedeljo.

CANBERRA - Garran

20. april – VELIKONOČNA NEDELJA – spomin Jezusovega vstajenja: 6.00 zv. – praznična slovenska služba božja

Redna služba božja je v cerkvi sv. Petra in Pavla – Transfiguration Parish North Woden, Wisdom st. Garran, ACT vsako 3. nedeljo v mesecu. Obvestite se med seboj in pridite. Ta služba božja je za VAS.

NEWCASTLE - Hamilton

Naslednje nedelje je slovenska sv. maša pri vas: 4. maja (Velikonočna) – izredna, in redne na vse 5. nedelje v mesecu: 29. junija, 31. avgusta, 30. novembra in 28. decembra.

GOLD COAST (Zlata obala), QLD

26. april – sobota pred Belo nedeljo
7.30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Clear Island Waters, QLD. Lepo vabljeni!

CORNUBIA »Planinka«, QLD

27. april, nedelja – Bela nedelja – praznik Božjega usmiljenja: 10.30 dop. – slovesna sv. maša, sledi običajni piknik.

SUNSHINE COAST (Sončna Obala) Buderim, QLD

Pri vas bo slovenska služba božja na isto nedeljo kot na »Planinki«, 27. aprila, na Belo nedeljo. Sveta maša bo ob 5.00 popoldne v cerkvi Matere Božje (St. Mary's) Buderim, QLD (v isti cerkvi kot zadnjič). Pridite vsi od blizu in daleč.

PERTH, WA

Obisk slovenskega duhovnika v Perthu bo v tednu med 4. in 11. majem (Materinski dan). Obe nedelji bo slovenska služba božja ob 2.00 pop. v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park. Med tednom obisk bolnikov.

Obvestite tudi tiste, ki ne bodo brali tega in ne slišali radijskega obvestila. Lepo vabljeni!

p. Valerijan

BICHENO HIDEAWAY

Romanticne hisice ob oceanu
Danijela Hlis in mama Marija

Vas vabita na nepozabni
oddih na Tasmanijo.

www.bichenohideaway.com

179 Harvey's Farm Road

BICHENO TAS 7215

Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 6375 1700

VAŠI DAROVI

BERNARDOV SKLAD: \$70: L.M. Martin. **\$40:** Alojz Ašenberger. **\$30:** M. Mencingar. **\$20:** Fani Šajn, Ivan Šuštaršič, druž. Kutin, Ivan Nadoh, Amalija Maljevac, Marija Vravnik, Mara Ferjančič, Alojz Semenič, Antonija in Albin Smrdelj, Elizabeth Vajdič, Alma Stefanič. **\$15:** Olga Dubbert, A.G. Cehtel. **\$10:** J. H. Brodnik, Jerica Grzel, Paula Vohar, Anamarija Zver, Kristina Furlan, Marija Burlovič, Ivan Deželak, J. Veber, Stane Ogrizek, Mršnik Danilo, Margaret Hatežič, Franc in Jožica Tretjak, Slavko Jernejčič, M.A. Tukšar, Jakob in Francka Rejec, F.M. Smerdely, Rezka Smolič, Albert Logar. **\$5:** Marija Hribar, Alojzija Koničanin, Blaževic, Jože in Francka Barbiš, Jože Miklavčič, Joseph in Gizela Rezek, Emil Sosič, Rozika Pless, Stanislav Bele, Marija Grl. **ZA MISIJONARJE: \$150:** F.Š. **\$20:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic). **\$15:** Marija Hribar. **ZA LAČNE: \$50:** Janez Šveb. **\$20:** Vida Bastalec. **ZA STANKA ROZMANA: \$100:** Marcela Bole. **ZA POTREBNE ARGENTINSKE SLOVENCE: \$500:** L.M. Martin.

HVALA VSEM DAROVALCEM IN BOG POVRNI ZA VAŠO DOBROTO!

Če Vaš dar ni vpisan ali letnica zadnjega plačila naročnine na poštнем ovitku ni pravilna, nam prosimo, sporočite. Hvala!

Marija Kmetova

43

Sveti Francisek Asiski

In še po tem ga spoznaš, ker je postalo tvoje srce za vse dobro zakrknjeno – Kristus pa napravi tako, da omeči srce živega človeka kakor je dejal s prerokom: odvezam ti tvoje kamenito srce in ti podarim živo srce!

Brat Rufin je spoznal, kako ga je varal Satan, ko ko mu je pravil, da je tudi takozvani brat Frančišek preklet in so vsi izgubljeni, ki sledijo njemu in bodo trpeli muke v peklu. In da ga naj nika izprašuje za svet in ga tudi slušati ni treba. Pa se mu je sedaj odtajalo srce in bridko je začel jokati in se je zgrudil pred Frančiška na kolena. Frančišek ga je ljubeznivo objel, ga prijel za roke in ves objokan in srečen, poln moči in tolažbe se je Rufin povrnil z njim med brate.

Frančišek jim je dejal: Popolni manjši brat mora biti zvest v uboštvu kakor Bernard da Quintavalle, mora biti preprost in čist kakor Leon, razumen in zgovoren kakor Maseo, čednosten kakor Angelo, mora biti vedno v višavah kakor Egidij in mora znati tako moliti kakor Rufin. Umolknil je in spet ponovil: »In mora znati moliti – preprejati moliti«.

4. O molitvi in o veselju

Bratje so vedeli, da zna najbolje moliti njih oče Francisek sam. Spomnili so se, kako je včasih mahoma utihnil, kakor, da bi prisluškoval skrivnostnemu petju, kako si je potem pokrnil obraz z rokami in odšel. In slišali so ga, kako je šepetal in vzdihoval in ni dovolil, da bi ga kdo opazoval.

Zdaj je nadaljeval Frančišek:

»Če prejme služabnik božji tolažbo od Boga kadar moli, potem naj ob koncu molitve povzdigne oči in naj pove s sklenjenimi rokami Gospodu: »Gospod, poslal si mi tolažbe in sladkosti iz nebes, meni nevrednemu grešniku. Pa ti spet vrnem vse te darove, da jih spraviš zame!« In ko se povrne k bratom, naj bo spet isti ubogi grešnik, kakršen je bil prej. Da se ne bo kazal in delal, da je sedaj Bog ve kaj več!« »In molite za vse ljudi,« je spet povzel, ko je videl, kako ga zvesto gledajo in poslušajo bratje in je bil brat Rufin prav tik njega, »in radi bodite pri sveti maši. Pa veseli bodite! Kdor hodi s sklonjeno glavo, ni naš – hudobec ga je vzel na muho! Nam se spodobi, da se radujemo in vriskamo v Gospodu! Kadar je duša žalostna, osamljena in polna bridkosti, tedaj kaj rada išče zunanje tolažbe in se vda puhlemu veselju tega sveta. Veselite se, vedno se veselite.! Če boste imeli čisto srce in boste vztrajno molili, boste tudi veseli. A , če se ohladi duša, tedaj se polagoma izneverja milosti; meso in kri pa iščeta, kar je njunega.«

Na tleh so sedeli bratje okrog očeta in tako dobro in toplo jim je bilo pri njem, da jih je zazeblo, ko je Francisek vstal in se poslovil. Vsakega posebej je prekrizal na čelo in se mu milo zazrl v oči. Tajna slutnja je obšla brate, da ga ne bodo dolgo imeli na zemlji. Ves nadzemski se jim je zazdel in svetost se je širila od njega.

»Ljubi bratje,« jim je še dejal, »na goro pojdem, na goro La Verna! In leona, Angela in Masea vzamem s seboj.«

»O še mene, še mene!« so zaprosili bratje, Frančišek pa se jim je nasmehnil in, pokimal v pozdrav in jih blagoslovil. »Zdaj smo sami,« je vzdihnil eden za vse...

5. Pot na goro La Verna

»Glejte, ljubi moji, tako je kot takrat, ko smo šli prvikrat v Rim!« je dejal Frančišek. »Prav tako je bilo vroče in tako so govorili škržati in se skrivali na oljkah in trta je bila vsa potrta od vročine in prav tako zlato je bilo žito. In prav tako so bežale mravlje. Leon! Pazi, da je ne pohodiš, vidiš tisto črno? Boji se te. Tako, se je že skrila in splezala na mak. Sedaj se bosta kaj pogovorila z rdečim princem, škrlastim. O ti naši ljubi bratci, kako jih imam rad – vse, prav vse!« Frančišek se je zasmel in je objel vse trave in oljke in trte in žita in modre glavice detelje s pristrčnim pogledom.

»Sopihata, kaj, Angelo in Maseo?« se je okrenil nazaj in nasmehnil. »Le potrpite zaradi Jezusa, ki je krvavi pot potil za nas. In potrpite vsi, kakor Bog vedno potrpi z nami. Takrat v Jeruzalemu, tedaj je bila vročina, pa še kakšna! In moraj je nesti Kristus tisti težki križ, tisti nerodni, raskavi križ in so se mu trsike zajedale v odprte rane na ramah in ga je tiščala trnjeva krona, da je kapljala kri in mu zlepila oči, da je komaj gledal. Še svojo mater, Marijo, je bolj zagledal z dušo kakor z očmi in je slišal njeno žalostno srce. Če to pomislimo, pa je vsa ta pot nič in je vse prejšnje, kar smo prestali, kakor igrača. A je vse življenje kakor tale pot – pot navkreber, navzgor v višave, bratje, v višave do sonca in večnega sonca!« Molče so šli dalje in so gledali sence, ki so trepetale na tleh in so se metulji poigravali sredi zlatih sončnih okenc. Čmrlji so godli na širokih cvetovih in se prerekali s čebelami in neokornimi, debelimi muhami, ki niso hotele razumeti, da so čmrlji visoki gospodje. Zgoraj na drevesnih vrhovih

je sedelo nebo, prosojno, sončno nebo in je mežikalo skozi listje. Ptički so stresali vejice, vodice so čebljale med kamenčki in hitele s kačjimi pastirji ob strani kakor veseli otročiči.

»Oče moj, ljubi Frančišek,« je tiho dejal Leon, ki je šel vso pot tik njega, »ne morem drugače, kakor, da ti rečem, da vso pot mislim na našo sestro Klaro, ki nima vseh the krasot. In po novih pravilih ne sme nihče k njej, kdor nima kakšnega posebnega službenega opravka in govoriti ne sme sestra Klaraskoraj nič in postiti se mora večkrat na leto tako, da uživa le kruh in vodo. Ali ni to prehudo oče?« Leon ovčica božja in brat moj ne skrbi zanjo! Včeraj sem jo blagoslovil za slovo in vsa srečna je v Kristusu. Saj si videl zadnjič, kako je Gospodu pri srcu – pa bi ji bilo hudo, če prestane zanj vse, kolikor le more?« Vse te krasote, ki jih mi vidimo ima ona v srcu in v duši, v Njem, ki je njen ženin na veke. In premišlja s sestrami in moli, moli za nas, ki hodimo po svetu, da otajamo duše. Kaj veš, ljubi moj, kako bi bilo nam, če nas ne bi vedno spremljala njena in njenih sester molitev. In kako lepo je, če to pomislim!«

Leon se je ozrl na očeta in videl, da komaj stopa in ima v obrazu neskončno trpeče poteze.

se nadaljuje

Lorenzettijeva freska vstajenja v spodnji cerkvi bazilike svetega Frančiška v Assisiju.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

SONČNA URA spet meri naš čas. Zadnjo nedeljo v marcu smo naravnali kazalce naših ur na sončni čas, na severni polobli pa prešli na poletni čas. Tako je zdaj razlika med Avstralijo in Slovenijo osem ur: Ko je v Avstraliji ura poldne, je v Sloveniji štiri zjutraj.

SLOMŠKOVA ŠOLA je pridobila še nekaj novih učencev. Sedaj jih je trinajst. Že v prejšnjih Mislih smo poročali, pa se je prikradel škrat. Ravnateljica šole je Veronika Smrdelj, učiteljici pa Iris Dietner in Lidija BRATINA. Bratinovo Lidijo sem prekrstil v Lapuh. Hvala, ker ni nič zamerila. Lidija Lapuh pa naj v Sloveniji le ve, da jo tukaj pogrešamo! Vsem sedanjim in nekdanjim učiteljicam in učiteljem pa hvala za pomembno delo. Kakor velja zahvala staršem in starim staršem, ki se zavedate pomena ohranjanja vsaj neke možne mere zavesti slovenskih korenin in hvala otrokom, ki kažete voljo do tega, kar je vsaj v neki meri tudi vaše.

SLOVESNO JE BILO PRAZNOVANJE 25-letnice poučevanja slovenskega jezika v državnih šolah Viktorije v soboto, 22. marca 2003, v naši dvorani v Kew. O tem je Aleksandra Ceferin napisala poseben članek, ki ga preberite v teh Mislih. Naslednji dan je bila konferenca, ki naj bi pomagala iskati odgovor, kako naprej s slovensko kulturo, jezikom, šolo,... Ali je tretja generacija za slovenstvo izgubljena ali le razpršena? Vsekakor pa sta praznovanje in konferenca potrdila dejstvo, da ni mogoče kaj dosti storiti, če ni organizirane skupnosti. Zato hvala vsem vam, ki pri tem na različne načine sodelujete in vzdržujete vsebino in

prostor za vse to. Naj sveta brata Ciril in Metod še naprej bdita nad nami! In hvala vsem vam, ki ste sodelovali pri tem prazniku slovenske skupnosti v

Del nepogrešljive delovne skupine društva sv. Eme v Kew: Tone Bogovič, Hilda Vidovič, Marija Lapuh, Franc Krenos, Stanko in Marija Debelak.

Viktoriji. Bili ste tam, ker ste vedno tukaj. Hvala!

ŽENSKI ZBOR PLAMEN iz Toronta, pod vodstvom Marije Ahačič – Pollak je gostoval v Avstraliji v prvi polovici letošnjega marca. Na drugo postno nedeljo je še del zbora zapel pri naši maši v Kew, polovica zbora pa je že odpotovala. So pa vse pevke zapele v soboto, 15. marca 2003, oskrbovancem in osebju doma matere Romane. Zbor odlične kvalitete in ubranosti. Pevovodkinja me je vprašala, kako to, da imajo naši klubi v postnem času plese. »Ja, zaradi vas«, sem ji dejal. »V Kanadi se kaj takšnega ne bi zgodilo, tam bi bil le koncert«, je pojasnila gospa Ahačič – Pollak.

NAŠ POSTNI ČAS SE JE TUDI PREMAKNIL. Pred nami je cvetni in veliki teden z vsem bogastvom prazničnih obredov.

Pevke zbora Plamen z voditeljico Marija Ahačič - Pollak po nastopu v Domu matere Romane, 15. marca 2003.

PROGRAM SPOVEDOVANJA:

V Kew redno pol ure pred nedeljsko mašo. Od cvetne nedelje dalje eno uro pred mašo in obredi velikega tedna.

Altona North, torek, 8. aprila, od 6.00 do 7.00 zvečer.

Geelong, sreda, 9. aprila, ob 6.00 do 7.30 zv. Ob 7.00 križev pot.

Springvale v četrtek, 10. aprila, od 6.00 do 7.30 zvečer.

St. Albans, cvetna nedelja, 13. aprila, pred mašo od 4.00 do 4.55 in še po maši.

SPORED V KEW:

Cvetna sobota, 12. aprila: Ob 9. uri zjutraj bomo začeli z generalnim čiščenjem in pletenjem butaric. Ob koncu dela bo BBQ za vse sotrudnike.

Cvetna nedelja, 13. aprila: Blagoslov zelenja, procesija in sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona bo ob 9. uri dopoldne (tako je vsako drugo nedeljo v mesecu, ker so potem maše še isti dan ob 11.30 v Geelongu in ob 5.00 popoldne v St. Albansu).

Torek v velikem tednu, 15. aprila: Ob 11. uri dopoldne bo krizmena sveta maša v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Lepo povabljeni. Z nadškofom bomo somaševali duhovniki iz naše nadškofije, gospod nadškof pa bo blagoslovil krstno in bolniško olje ter krizmo – vse to bomo uporabljali pri podelitvi zakramentov krsta, birme in bolniškega maziljenja.

Veliki četrtek, 17. aprila: ob 7.00 zvečer spomin Jezusove zadnje večerje. Po maši prenos Najsvetejšega v ječo, sledi molitvena ura.

Veliki petek, 18. aprila: Križev pot ob 11. uri. Ob 3.00 uri popoldne spomin Gospodove smrti; molitev pri Božjem grobu. Ta dan je strogi post.

Velika sobota, 19. aprila: Ob 7.00 zvečer bo velikonočna vigilijska. Med obredom vigilijske bo prejela zakrament svetega krsta in birme Iris Dietner, učiteljica v naši Slomškovi šoli. Ob koncu vigilijske bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 20. aprila: Praznični sveti maši ob 8.00 in ob 10.00. Pri obeh mašah bo tudi blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek, 21. aprila: Praznični maši ob 8.00 in 10.00.

SPORED V DRUGIH KRAJIH:

GEELONG: Vsako drugo nedeljo v mesecu je slovenska služba Božja ob 11.30 v cerkvi Holy Family, 147 Separation Street, Bell Park: Bogoslužje cvetne nedelje bo 13. aprila, ob 11.30 dopoldne. Spovedovanje bo v sredo, 9. aprila, od 6.00 do 7.30 zvečer. V maju praznujemo na drugo nedeljo (11. maja 2003) materinski dan. Po maši smo vedno dobrodošli v slovenskem klubu Ivan Cankar, 310 Goldsworthy Road, Lovely Banks, kjer servirajo okusno kosilo.

ST. ALBANS: Vsako drugo nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne. Tako bo na cvetno nedeljo in v maju pravtako na materinski dan – cerkev Sacred Heart, 4 Winifred Street, St. Albans. Po maši pa smo vedno dobrodošli v slovenskem klubu, 4 Willis Street, St. Albans.

MORWELL: Redna sveta maša je vsak drugi mesec (februar, april, junij, avgust, oktober) na četrto nedeljo ob 6.00 zvečer v cerkvi Sacred Heart in v decembru na nedeljo po Božiču, na praznik Svete Družine, pravtako ob 6.00 zvečer. Velikonočno praznovanje bomo imeli na velikonočni ponedeljek, 21. aprila, ob 6.00 zvečer, ker je na Belo nedeljo sveta maša v Wodongi.

WODONGA: Za rojake v Wodongi in Albany je dvakrat na leto slovenska sveta maša in sicer na prvo nedeljo po veliki noči (bela nedelja) ter na četrto nedeljo v novembru, vedno ob 7.00 zvečer v cerkvi Sacred Heart, 283 Beechworth Road. Pred mašo bo priložnost za zakrament sprave. Bela

ZORA KIRN in ANA ŠPACAPAN, naši zvesti sodelavki, sta v marcu praznovali 70. rojstni dan: Ana - 10. marca, Zora - 18. marca 2003. V hvaležnosti jima nazdravljamo: Bog vaju živi!

nedelja je letos 27. aprila. Vabljeni tamkajšnji rojaki. Prepričan sem, da se bomo po maši lahko srečali v slovenskem klubu Twin City Slovenian Club, Olive Street, Albury.

K R S T :

Matthew Leigh EVERETT, rojen 26.06.2002, Carlton VIC. Mati Irene r. Miklavec, oče Ashleigh Charles Everett. Botra sta Justina Miklavec in Milton Everett. Kew, 23.03.2003. Čestitke staršem, sestrici Melissi in botrom!

OD Š L I S O :

ANA JAGER rojena Pintarič, je dokončala pot življenja 12.03.2003 v Geelongu. Še zadnjo nedeljo pred smrtjo sem jo obiskal in je prejela sveto obhajilo. Rojena je bila 05.06.1936 v Dolgovaških goricah v Prekmurju. V Avstralijo je prišla leta 1964. V prvem zakonu so se rodili Mariana, ki je že pokojna, Helena, Suzi, Jožef (Joe) in Steven. Koncem leta 1999 se je civilno poročila z Vinkom Jagrom. Spet se je vključila v slovensko družbo. Umrla je za rakom na pljučih. V Kočevju ima še sestro Marijo. Molitve zanj smo imeli v nedeljo, 16. marca, v cerkvi Svete Družine v Bell Parku in naslednji dan tam pogrebno mašo ter nato pogreb na Western Cemetery v Geelongu.

MARIJA TELICH rojena Meden, je zadnja leta življenja preživljala v našem domu matere Romane v Kew. Rojena je bila 02.01.1917 v vasi

Topol pri Cerknici v družini devetih otrok (trije so umrli še majhni). Že sedemnajstletna se je 21.01.1934 poročila v Begunjah pri Cerknici z Martinom Telichem (umrl 02.08.1982 v Melbourne). Martin je odpotoval v Avstralijo že leta 1935 za tri leta, da zasluži denar za hišo in hiša, ki sta jo pozidala, stoji še danes v Igi vasi. V zakonu so se rodili otroci: Marija, por. Hribar, Majda por. Krevatin (umrla 13.11.2000 v Quenbeyanu pri Canberri), Olga Dubbert, Martina, por. Micomonaco, sin Frank in leta 1952 Ermi, por. Šega. V Avstralijo sta prišla s hčerko Ermi leta 1966, vsi drugi so bili tukaj že prej. V Canberri so si kupili hišo in tam živeli veliko let. Marija je mirno zaspala v domu matere Romane 14.03.2003. Molitve zanj smo imeli 18. marca, pogrebno mašo pa na praznik sv. Jožefa ter nato pogreb v grob pokojnega moža na pokopališču Preston. Marijina najstarejša vnukinja Caroline (vseh vnukov je 14, pravnukov pa 13) je pri pogrebu lepo obudila spomin na staro mamo in na svojo pokojno mamo Majdo: »What got Stara mama through, was her faith in God. Stara mama loved to pray. Many of her children have memories of them all praying together before dinner and at night and also more often during the war. She prayed the »Our Father«, Hail Mary and our most favourite »Sveti Angel«. Sveti Angel has been passed down through the generations. Many of the grandchildren are now teaching their children this special prayer.«

FRANC JEŠELNIK je bil doma iz Podpreske pri Kočevju. Tam je bil rojen 28.03.1941. Leta 1962 se je poročil z Mihaelo roj. Korče iz Ljubljane. V Avstralijo je prišel leta 1968. V zakonu so se rodili Miha (40 let), Barbara, Sandy, Mojca in Frank (32 let). Po poklicu je bil zidar in on je tudi prevzel zidavo slovenskega kluba v St. Albansu. Sedaj je bil dve leti invalidsko upokojen. Zjutraj, v soboto, 15. marca 2003, je še popil kavo in pokadil cigareto, nato pa se je zgrudil, zadet od srčne kapi. Molitve in pogrebno mašo je v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu opravil domači župnik 20. marca, pokopan pa je na Keilorju. V Melbourneu zapušča poleg družine še brata Ivana in Radovana ter sestro Danico Brus.

Družine pokojnih Ane Jager, Marije Telich in Franca Ješelnika se zahvaljujejo za izraze sožalja in pomoč ob smrti svojih dragih. Naši pokojni naj počivajo v miru Božjem!

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Pot do prijatelja ni nikdar predolga

Jožico Gerden sva z Jožetom bežno srečala v Sloveniji na počitnicah. Ostala je v naši zavesti kot sopotnica, zato sva potovala dva tisoč kilometrov iz Lightning Ridgea do Mildure, da bi jo ponovno srečala in spoznala njeno družino. Mildura se nam je zdela prijetno mesto, ker smo tam srečali ljudi, ki so tako kot mi, zapustili Slovenijo, dom, prijatelje in družino.

V treh dneh se nisem mogla nagledati drobnih dragocenosti v Jožičinem domu, njenih slik, ki vzbujajo toplino, ljubezen, mir in sožitje. Obrazi so naši, vzdušje je domače. Dolenjsko narečje in izrazi, ki sem jih že skoraj pozabila. In Jožičin skrbni in prijazen mož. Pri Gerdenovih se zelo lahko počutiš doma.

Srečali smo tudi slovenska vinogradnika Lojzeka in Tilko Žagar. Po polnem poznanstvu pravi Tilka: kaj naj Vam še dam. Vina, rožmarina in lorberja, rozin in orehov nam je že zavila.

Najlepše Žagarjevo darilo je bil dolenski dialekt, ki ga je od očeta Lojzeka podedoval zgovorni sin Jože. In domačnost nasmeha in besed.

Ogledali smo si skrbno urejene sadovnjake, vinograde in domove. To je slika slovenske pridnosti in uspešnosti.

Ob štirih zjutraj smo se odpeljali iz čudovite Sunrise-e in od naših prijateljev. Opazovali smo čudovit sončni vzhod in spoznali, zakaj se ta pokrajina imenuje dežela sončnega vzhoda.

V mislih smo se zahvaljevali za vse, kar smo doživeli. Ko se srečujem z nepomembnimi problemi vsakdanjika, se spomnim, kako srečna sem, da imam vse tisto neprecenljivo, kar se ne da kupiti, predvsem prijatelje.

Smo, kar smo v očeh in v mislih tistih, ki jih imamo radi. Nič zato, če smo na tisoče kilometrov narazen, saj živimo v zavesti eden drugega. Nevidne niti slovenstva nas družijo, a še bolj nas povezuje skupna usoda. Duševna povezanost je bolj pomembna kot fizična bližina.

Hvaležni smo za ljudi, ki vedo, da smo in so veseli, ker smo, kar smo in, da živimo v njihovi zavesti.

Družina, prijatelji in zdravje so dragocenosti, ki jih ne bi zamenjali za vse dragulje sveta.

Včasih ljudje tarnajo, da se Slovenci radi med seboj prepiramo. V tako imenovanih prepirih samo izpopolnjujemo dojetanje sebe in prijateljev in življenja. Seveda bi včasih lahko bolj popuščali in odpuščali, toda biseri se rodijo v bolečinah, dragulji se brusijo s trdimi diamanti. Iščemo dobrega nasprotnika, ki nam bo pokazal drugo plat medalje. Konstruktivna kritika nam pomaga rasti.

Ogledujem si grobove pokojnih sopotnikov in berem napise pod nagrobnim kržem: ljubljani, v ljubeči spomin, nepozabni, skrbni dobri... Nazadnje ostanejo samo medsebojni odnosi. Nikjer ne piše, kaj in kako smo delali in koliko smo zaslužili in zapustili, za kaj smo se borili in pri čem smo uspeli. Na kraju poti so pomembni samo ljubeči sopotniki.

Dve domovini imamo, a zares se doma počutimo samo z drugimi avstralskimi Slovenci. Zavedamo se, da nas je vsak dan manj, a dokler nas je še kaj, se imamo s kom spominjati. Čeprav se zdijo poti v Avstraliji dolge, do prijatelja pot ni nikdar predolga.

Srečujemo se v mislih in iščemo drug drugega v Mislih. Jožici Gerden in njeni družini hvala za sprejem v domu in srcu.

Cilka Žagar

Včeraj, danes, jutri

Smo v prvem četrtletju leta 2003 – v času nemirov doma in po svetu. V vseh nas prevladuje skrb, kaj nam prinaša jutrišnji dan in vročina Iraka nas ne pomirja. Takšne ali podobne misli so spremljale človeka že iz daljne preteklosti do danes. Pozitivno mišljenje danes nam bo nudilo razumevanje in zadovoljstvo jutrišnjega dne med prijatelji in znanci ob družabnih srečanjih doma in v naših slovenskih organizacijah.

Pred kratkim smo praznovali 'Australia Day' z družbo prijateljev v Gellongu. Lepo je bilo na Corio pomolu, kjer smo delili misli v klepetu, se pogovarjali, sedeč, dobesedno na morju v dobri restavraciji.

Potovali smo tudi na petdnevni ogled počitniškega okolja Merrimbulle, Edna, Narooma, Batesman Baya, Gippslanda.

Taka potovanja, prenočišča in hrana v čudoviti naravi so nepozabni dogodek.

Kmalu gremo v Centralno Avstralijo, Cooper Peddy, Alice Springs, Ayers Rock...Cena je \$1200. Če želite z nami deliti veselje in radost prijetnih dni potovanja pokličite Heleno in Iva Leber ali Dragico Gomizelj.

V Melbournu smo imeli priložnost prisluhniti zvenketajočemu petju mladih kanadskih deklet zbora Plamen v slovenskih društvih, kjer smo se lahko srečali tudi s turisti iz Slovenije in še drugimi obiskovalci. V Slovenskem društvu Melbourne smo pozdravili Toneta Slaviča in njegovo ženo Malči, ki je v istem društvu, v letih 1966 - 1968, predsedoval. Sedaj živi že skoraj tri desetletja v Mariboru pod Pohorsko planino. Bila sta v gosteh hčerke Metke Škrobar v QLD, sina Janka in NSW in v Melbournu pri poznani družini Hojnik.

Z veseljem smo si ogledovali priprave na drugoletno praznovanje zlatega jubileja SDM. Predsednica Milena Brgoč s sodelavci pridno urejuje arhiv, 50 – let delovanja.

Ob takih priložnostih se zopet vprašamo, kaj

nam Slovencem prinaša jutrišnji dan?

Ustvarjanje preteklih let je za nami, dosedanje je v vzdrževanju in upravljanju, plesi in prireditve izgubljajo publiko, pred nami je jutri.

Osebnost sem predložila SDM ponudbo, da preuredimo celotni hrib v splošni hrib zgodovinskih dogodkov, zabavišč, mini golf prostora, kjer bi vsa splošna publika in mladina prišla z veseljem, da praznujejo življenjske dogodke od rojstnih dnevo naprej. Ogledali bi si ta 'Magic Mountain' z zgodovino športnih ali pravljicnih dogodkov, igrali mini golf, morda zaplavali v bazenu s toplo vodo in

Vesela slovenska družba pet dni na poti skupaj.

zaključili s slavnostno 'party', kar bi bil dober neprestani dogodek pod oskrbniškim vodstvom in v sklopu z zahtevami naravnega ohranjanja okolice.

Drugo idejo pa sem predstavila Svetu slovenskih organizacij pred dvema letoma: nujnost oskrbe starejših Slovencev. Naša delavna narava Slovencev ni nikoli premišljevala o zasluženem in družabnem, ne osamljenem počitku naše duše in telesa. Prišli smo nekoč sami, ustvarjali smo, vzgajali naše otroke in sedaj, ko nam pešajo moči, bi morali ponovno brezskrbno zaživeti v družbi vrstnikov. V seznanjanju z oskrbo ostarelih v Avstraliji sem marsikaj doumela in spoznala. Pred tremi leti je svetovna raziskovalna zveza za upokojece ugotovila, da se izredno hitro povečuje

starostno obdobje. V Canadi, Vancouvru so sklicali svetovni sestanek zainteresiranih za oskrbo ostarelih. Po vseh poročilih so ugotovili, da to ni več oskrba starejših, temveč so jo preimenovali v 'čas ponovnega zaživetja zemljanov', ker so življenjske dobe podaljšane in genetska nujnost ustvarjalne jesenske dobe življenja zahteva, da se spremeni in izbriše mišljenje končnega počitka. Stari starši so danes ponovni doprinos družinski in družbeni ustanovi, če jim je ponovno zaživetje v jenski dobi možno.

Iz Vancouverskega kongresa sedaj počasi raste novi način sprejemanja staranja. Domovi za ostarele so se začeli spreminjati v letovišna počitniška naselja. Tam so hišice, stanovanja, počitniški bungalovi v lasti kupcev, starih nad 50 let starosti. Vse odmeva po počitniškem zaživetju: kavarne, restavracije, športni in zabavni prostori, prevozi za nakupovanja, celoletno plavanje, računalniške sobane, knjižnice, parki s sprehajalnimi stezami, cvetjem, potočki z mostovi, mini jezera, golf igrišča, balinanje...

Predvsem pa je zagotovljena 24 – urna varnost in zdravniška oskrba s pritiskom na gumb. Tako je na razpolago po zmernih cenah tudi mini market, osebno negovanje in prehrabena izbira, če mislite, da ne morete ali nečete kuhati sami.

Slišim, da takšne centre gradijo po svetu, med drugim tudi v Sloveniji, Sežani in drugod. Po vsem tem zaključujem, da smo mi slovenski izseljenci tukaj v tem času, da si to lahko privoščimo.

Takšna središča so na razpolago širom Melbourn in cene znašajo od \$100.000 do \$400.000. Odvisno od lokacije in velikosti. Skoraj vsa naša društva bi lahko nudila svojim članom takšna življenjska počitniška naselja. Na voljo so različna podjetja, ki gradijo stanovanja ali hiše in bi lahko odkupili zemljo, zgradili in potem prodali kupcem ali pa oni zgradijo in prodajo samo obstoječe objekte. Torej zakaj ne? Nikoli več plačevati davkov, nič več obnavljanja. Edini strošek je plačevanje uporabe plina, elektrike in telefona ter \$50 tedensko za vse stroške vzdrževanj, zabavišč in igrišč. V ceno je vključena tudi vsa oskrba v času vaše odsotnosti, v primeru, da odpotujete.

Socialni urad pod okriljem Slovenskega narodnega sveta pomaga Slovencem v stiski ali pa tudi z iskanjem sorodnikov ali znancev v Avstraliji ali Sloveniji.

Lansko leto smo upali, da bomo pravočasno našli sorodnike Steva Loporchia, da bi mu lahko našli sorodni kostni mozeg. Končno smo preko Zdravstvene službe v Sloveniji našli družino v Pliskavici na Krasu, od koder izhaja njegova mama. Oče pa je bil Tržačan. Pri iskanju je pomagal tudi slikar Marjan Miklavc. Toda bilo je že prepozno. Njegova žena mi je sporočila, da je Steven podlegel levkemiji po neuspešnem prejemu kostnega mozga. Vam hvala za skrb, njemu pa mirni počitek.

Helena Leber
za urad SNS in upokojencev

Vsako leto sodelujejo Slovenci iz Melbourn na viktorijskem marketu s svojo stojnico, kjer prikazujejo umetnost ročnih del, glasbena skupina pa predstavi slovensko narodno glasbo in pesem.

Tako smo v Melbournu praznovali 25. obletnico slovenskega jezika

Dvorana Sv. Cirila in Metoda v Slovenskem verskem in kulturnem središču je bila polna. Udeležili so se vsi predstavniki slovenskih organizacij, kulturni delavci in - z nekaj izjemami - vsi učitelji. Ko sem v dvorani in na stopnicah zagledala po dolgem času kak znan obraz, je bilo kot da je posvetil topli, sončni žarek.

Povabilu na prireditve se je odzval g. Bojan Bertoncelj, odpravnik poslov Veleposlaništva RS.

Najbolj prominenten avstralski gost je bil g. Bob Stensholp, poslanec za Burwood in parlamentarni sekretar pri Ministry of Treasury and Finance. Predstavljal je Victorian Multicultural Commission, ki je naš srebrni jubilej denarno podprla. Finančno je prireditev podprl Republike Slovenije

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, prav tako vse slovenske organizacije Viktorije. Vsi predsedniki so bili povabljeni in so se udeležili

prireditve: Peter Mandel (Svet slovenskih organizacij), Vinko Rizmal (Slovenian National Council), Lojzka Kuhar (Ivan Cankar, Gelong), Milena Brgoč (Slovensko Društvo Melbourne, Milan Ogrizek (Jadran, Diggers Rest), Slavko Blatnik (St. Albans). Štefan in Lucija Srnc sta v odstopnosti Lojzeta Kovačiča zastopala Društvo Planica (Springvale). Udeležili so se ravnatelj Victorian School of Languages, g. Frank Merlino, ki je pozneje predstavil najnovejšo VSL publikacijo Slovenian CSF and VCE Course Outlines, kot prvo od 43

načrtovanih jezikovnih publikacij. Potrudili so se, da pripravijo knjigo ob času za našo proslavo in

tako izrazijo priznanje za pomemben prispevek slovenskega jezika šolskemu kurikulumu zadnjih 25 let. Proslave so se udeležile tudi tri moje kolegice, VSL Area Managers Venetia Kefalianos, ki je odgovorna za Princes Hill SC, Connie Bramble, ki me je nasledila kot Area Manager v Glen Waverley SC, ter Maree Dellora, ki je bila Area Manager odgovorna za slovenščino v University HS. S tem tednom je Maree nastopila mesto LOTE Manager pri Victorian Curriculum and Assessment Authority (VCAA). Prišla je tudi Therese Mercader, Manager LOTE Unit pri

Gospod Bojan Bertoncelj izroča priznanje gospe Ceferin.

Priznanje slovenske skupnosti iz Viktorije je Saši Ceferin izročil p. Ciril, darilo učiteljic in učiteljev pa Lucija Srnc, ki poučuje slovenščino že 29 let.

Anita Fistrič (na fotografiji v sredini govori na konferenci) in Alex ter Lidija Bratina (levo) so vsi s svojimi družinami redno udeleženi pri vseh kulturnih dogajanjih slovenske skupnosti v Melbournu.

Ministrstvu za šolstvo. To so bili za nas pomembni gostje, dobri prijatelji slovenskega jezika. Vsi so bili navdušeni nad programom in nad razstavo v konferenčni sobi Baragovega doma.

Kulturni program so pripravile Draga Gelt, Lucija Srnec in Sasa Ceferin. Po zamisli Drage Gelt, je bil organizacijski princip programa slovenska abeceda. Vsi nastopajoči so bili osebno naprošeni za sodelovanje in so v pesmi, plesu, igri in glasbi predstavili značilne elemente slovenske kulture, kot jo prikazujemo, poučujemo in nadaljujemo v Avstraliji. Nekateri so že dobro poznani v slovenski, pa tudi avstralski multikulturni javnosti.

Med njimi je bilo več maturantov: Veronica Smrdel, Roland Mrak, Eric Mrak, Barbara Smrdel, David Hvalica, Simon Grilj, Frank Petelin, Wendy in Christine Cestnik, Iris Dietner, Patricija Antauer, Andrew Bratina. Drugi so bili učenci slovenskega jezika - Maks Vojvoda, vodja ansambla Melodia, Simon Fistrič, pevski ansambel Proteus Anguinus, člani folklorne plesne skupine Iskra, Melissa Bratina, Natalija Postružin, Michelle Kohek. Nekateri že vrsto let s svojimi talenti

prispevajo k slovenski kulturi v Avstraliji in ni pomembne kulturne prireditve, kjer se ne bi odzvali in prispevali - Paul in Alenka Paddle, Fistričevi štirje - Lea, Simon, Michelle in Melissa. Ne smemo pozabiti Saše Srkulj in našega malega Mathew Bratina, ki poživi s svojim izrednim naravnim darom marsikatero slovensko prireditev. Prav tako je treba omeniti Lojzeta Jeriča, ki je pripravljen priskočiti, kadar je potrebno. Predvsem pa vemo, da je on tisti dedek, ki nauči malega

Mateja pesmice kot "Na oknu deva je slonela" ali "Moj očka so mi rekli, Oženi se moj sin".

Draga Gelt, ki je pripravljala program, je še dokončala povezovalni del programa z Veronico in Sašo, potem jo je pa napadla resna bolezen. Nastala je seveda panika. Vendar ne za dolgo. Po Draginem predlogu, sem zaprosila Anito Fistrič, da v zadnjem tednu prevzame priprave, vaje in odersko produkcijo. Takoj je pristala. Rezultat je bila izredna prireditev, brez vsakega zastoja ali kakršnegakoli kolcanja – gladko, profesionalno in lepo. Prav takšna požrtvovalnost in pripravljenost je vzrok, da je slovenska skupnost tako uspešna.

Utrip s konference - govori Jana Ceferin, na levi učiteljica Lidija Čušin iz Geelonga in na desni Silvia Žele.

Nekdanji učenci in prijatelji si ogledujejo razstavo.

Veronica Smrdel in Roland Mrak sta bila oznanjevalca in povezovalca pri maturantski proslavi v letu 1993 na Jadranu. Ko sta bila vprašana, da po 10 letih spet prevzameta to vlogo, sta bila takoj zato. Roland, ki je bančni manager v Sheppartonu, je moral celo precej daleč pripotovati in se je udeležil generalke že v petek zvečer. Oba mlada oznanjevalca sta imela kar obsežno vlogo in sta morala povezovanje točk programa skupaj uskladiti.

Težko si je predstavljati koliko dela predstavlja takšna velika produkcija, koliko telefonskih klicev, koliko ponovnih vaj, ko se nekateri ne morejo udeležiti in koliko skrbi. Poleg nastopajočih so se ob različnih časih vaj udeležili Lucija Srnec, Viki Mrak, Saša Ceferin, Anita Fistrič, John Golja in Metka Lenarčič.

S tem programom sem želela predstaviti slovensko kulturo in obenem našo mladino, ki to tradicijo nadaljuje. Ta namen se zrcali v programu, ki smo ga pripravili.

Tanja Ledwich (Brgoč) je ustvarjalno opremila novo knjigo.

Vsaka predvajana točka, začenši s slovensko himno je predstavljena v svojem pomenu in v okviru slovenske kulture.

Program se je začel z avstralsko in slovensko himno. V petju nas je vodil ansambel Proteus Anguinus. To priložnost sem uporabila, da pojasnim ozadje in pomen te pesmi, ki so jo ob neodvisnosti Slovenci izbrali kot svoje glasilo.

Program je vključeval elemente slovenske kulture, ki jo želimo podati našim otrokom, in ki jo poučujemo v slovenskih razredih. Tako je Draga Gelt priredila dramatizacijo prizora iz povesti Martin Krpan, ki je tipičen slovenski junak. Cankerjev spev o slovenski domovini je bil preveden tudi v angleščino. Prav tako slovenski moderni pesniki Edvard Kocbek in Ivan Minatti.

Oton Zupančič je predstavljen tudi kot pesnik otroških pesmi. Umetne slovenske pesmi sta predvajala Alenka in Paul Paddle, popularno slovensko pesem ansambel Proteus Anguinus in glasbeni ansambel Melodia. Izredno adaptacijo Venčka narodnih sta predstavili Wendy in Christina Cestnik. Zapeli sta tudi kompozicijo Christine Cestnik Wake for Air. Frank Petelin solo harmonikaš je zaigral lastno kompozicijo - Valček za očeta.

Proti koncu – črka V - je bil vključen Valentin Vodnik z njegovim Dramilom. Program je zaključil zbor Planika z izredno dovršeno izvedbo treh slovenskih umetnih pesmi.

Vsi nastopi so bili na izredni kvalitetni višini. Spraševala sem, kaj je bilo temu ali onemu najbolj všeč pri programu. Pravzaprav vse. Kakšen odličen harmonikar! Pa tisti dekleti, Wendy in Christina! In kako se že imenuje tista skupina, dve dekleti in dva fanta. Ah, Melodia! Izredno! Alenka in Paul s svojo Planinsko rožo! Ali nista bila oznanjevalca super?

Konferenca: Slovenski jezik in kultura – “izgubljena generacija” in prihodnost.

Pa zbor Planika! In tisti štirje, ki tako lepo pojejo! Sami superlativi. Na naše avstralske prijatelje so napravili velik vtis. Opazila sem tudi, da so v prvi vrsti vsi naši gostje vneto prebirali komentarje in informacije v natisnjem programu.

Ena glavnih točk prireditve je bila predstavitev jubilejne knjige Slovenian Language in Australia. Poleg zgodovinskega ozadja, fotografij in podatkov v knjigi spregovorijo tudi učitelji in učenci o tem, kaj jim je pomenilo učenje slovenščine. Lep spomin za učence. Lepo priznanje za trud, ki so ga učitelji vložili v dolgih letih delovanja z mladino. Tako je izšla ta knjiga kot spomenik njihovega dela in najvišje priznanje, ki sem jim ga mogla dati. S to knjigo pa imamo obenem tudi dokument, ki bo ostal kot trajen spomin v arhivih avstralskih in slovenskih knjižnic.

Za izredno lep in moderen izgled/designe knjige se imamo zahvaliti oblikovalki Tanji Ledwych Brgoč, ki je oblikovala ne samo ovojnico, ampak tudi vsebino knjige, tako da je razporeditev gradiva učinkujoča, okusna, elegantna in pestra.

K praznovanju 25 letnega dela je Aleksandra Ceferin dobila dve priznanji. G. Bojan Bertonec ji je izročil uradno priznanje in zahvalo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. Na koncu programa ji je p. Ciril Božič izročil priznanje vseh slovenskih organizaciji in učiteljev s podpisi in pečati. Lucija Srnec ji je tudi izročila darilo

učiteljev, lepo kristalno vazo s posvetilom.

Za mene je ta prireditev predstavljala neponovljiv višek. Del vsega, kar sem počela za slovenski jezik zadnjih 25 let je dokončan – zelo zadovoljivo. Dovolj ljudi mi je čestitalo in pohvalilo program in knjigo, tako da mi je ostal topel občutek zadoščenja.

Omeniti moram še razstavo v Baragovem

domu, kjer smo razpostavili fotografije, razredne liste, dokumente, učno gradivo, razne publikacije, ter arhive Instituta od leta 1976 naprej.

Na koncu programa je Tilka Lenko držala srečolov. Bilo je okoli štirideset nagrad, večinoma last Instituta, in štirideset zadovoljnih ljudi je odneslo lepo nagrado. Gostje so bili povabljeni na razstavo, potem pa na večerjo, ki jo je lepo okusno pripravilo Društvo sv. Eme. Tri dolge mize so bile zasedene in število udeležencev se je še dolgo v večer pogovarjalo ob zvoku harmonike, ki jo je najprej igral Adrian Butinar, potem pa še Lenti Lenko.

Prireditve je posnel na video Matija Cestnik, zvočne posnetke Elica Rizmal, tako da bomo marsikaj lahko še slišali po radiu. Fotografiral je Ivan Lapuh. Posnetke bo mogoče naročiti.

Konferenca: Slovenski jezik in kultura – “izgubljena generacija” in prihodnost.

Konferenca v nedeljo popoldne v Baragovem domu predstavlja nove začetke in nove izzive. Udeležencev nas je bilo skupaj 28, kar lepo število, z ozirom na to, da nekateri do zadnjega niso vedeli zanjo. Nekaj jih je moralo odpotovati (4), drugi so imeli poroke, krste in podobno (3), tretji so bili bolni (3), eni so imeli nesrečo (4), drugi so prepozno zvedeli, pa jih zanima vedeti kaj več.

Zbralo se nas je dovolj veliko za živahno izmenjavo mnenj, in zadovoljivo sorazmerje med prvo in drugo generacijo.

Saša Ceferin je odprla konferenco. Referate so pripravili in predstavili Silvia Žele, Veronica Smrdel, Jan Novak, Roland Mrak (in absentia), Lenti Lenko, p. Ciril Božič in Eli Rizmal.

Predstavniki druge generacije so vsak iz svoje perspektive povedali, kaj so doživljali in dojemali, ko so rastle v Avstraliji kot otroci slovenskih staršev in kako gledajo nazaj na to svojo izkušnjo. Vsakemu referatu je sledila živahna debata, h kateri so vsi prisotni prispevali, s komentarji in s svojimi lastnimi izkušnjami in spomini.

Pater Ciril je prispeval statistične podatke o Slovencih v Avstraliji in nakazal mnoge možnosti, sodelovanja in izmenjav med Slovenijo in Avstralijo. Veliko tega nam sedaj omogoča - tudi finančno - domovina Slovenija. Potem je govorila Elica o pomenu slovenskega jezika in ohranjanja.

Nekateri udeleženci so se morali posloviti po dveh in pol urah, drugi so ostali še do sedmih.

Do nekkih zaključkov in načrtov ni prišlo, ker smo pač uporabili ves ta čas, da izmenjamo izkušnje in samo rahlo odpremo vrata v prihodnost.

Saša Ceferin je zaključila s tem, da je na kratko spregovorila o možnostih Instituta, o dejavnostih, ki jih lahko podvzame na podlagi internetnih projektov in raznih inicijativ.

Anita Fistrič je predlagala, da je naslednji sestanek po Veliki noči. Jana Ceferin je predlagala, da odpremo na Thezaurus nov Forum: Konference – Slovenian Language and Culture: the “lost generation and the future”. Saša naj postavi osnovo za nadaljno debato in predloge. Tako je dana priložnost, da vsi premišlujejo o predlogih in se vključijo v debato. Dober začetek za projekt: “the lost generation” and the future. Moram pripomniti še to. Za mene je jasno, da zelo malo naše druge generacije še govori slovensko, mnogo jih je, ki niti ne razumejo, ker njihovi starši niso hodili v slovensko skupnost, niti doma govorili slovensko. Vendar še mnogim od teh vzbudi želja po povezavi s slovensko kulturo. Te bi rada dosegla.

Kadar govorimo o ohranjanju slovenskega jezika, kadar pišemo članke v slovenščini, govorimo slovensko na radio programih, vseh teh

ne dosežemo. Štiri mesece sem govorila o 25. obletnici na obeh radio programih, pisala v Misli in v Glas Slovenije, slovensko in angleško. Poizkušala skupaj s sodelavci komunikacijo preko omrežja (networking) in osebnih kontaktov z drugo generacijo. Kljub vsemu temu, se je še prejšnji teden zgodilo, da nekdanji učenci, ki so vedeli za 25. obletnico in celo nastopali, niso vedeli ničesar o konferenci. V tem je pa res pravi problem. Seveda človek ne sme vreči puške v koruzo.

Matija Cestnik je večji del konference posnel na video kaseto, Elica Rizmal pa zvočno.

Inovacija je bila natisnjeni program, ki je bil pripravljen tako, da je bilo ob vsaki točki pojasнено v čem osvetljuje elemente slovenske kulture v Sloveniji in v Avstraliji.

Natisnjeni program je imel razlage in pomen raznih točk v kontekstu slovenske tradicije in kulture v angleščini, tako da je bilo mogoče slediti. Posebno navdušeni so bili naši avstralski gostje, ki so lahko iz pripravljenega programa razbrali pomen predstavitev slovenske kulture.

Zame je bil to velik dan, višek, ki je predstavljal sad večmesečnega dela, pogovorov in načrtovanja. Kot vedno pri takšnih dolgotrajnih pripravah je na koncu primanjkovalo časa in tu pa tam je nastopila panika. Knjiga, program so bili izdelani in odposlani v tisk v zadnjem trenutku, in so dospeli v Melbourne en dan pred prireditvijo. En teden pred proslavo je resno zbolela Draga Gelt, koordinatorica kulturnega programa. To je bil teden vaj za kulturni program in vseh končnih priprav. Anita Fistrič je bila kljub preobloženosti s svojim delom pripravljena priskočiti na pomoč in koordinirati vaje in tehnične priprave na prireditve.

Težko mi je presoditi prireditev samo, saj sem temeljito poznala vsako točko, sestavljala program. Vsi, s katerimi sem govorila pravijo, da je bilo izredno lepo.

Priprave so v zadnjem mesecu vključevale tudi vsebinsko dokončavanje, oblikovanje, tisk, naročnino in prodajo knjige Slovenian Language in Australia.

Aleksandra Ceferin

IZ VAŠIH PISEM

Spoštovani p. Valerijan!

Tudi jaz se Vam oglašam, da Vam izrazim moje pozdrave in vse najlepše želje za Vašo osebno srečo in zdravje. Zahvaljujem se Vam vsem za redno mesečno pošiljanje Misli, meni dragocene revije. Obnavljam naročnino in Vam še naprej želim veliko uspeha, predvsem pa trdnega zdravja.

Ivanka Lapuh, Lakemba NSW.

Dragi p. Ciril! Vam kot Vašim sodelavkam in sodelavcem pri sestavi in tipkanju Misli se zelo zahvaljujem in obenem čestitam pri požrtvovalnosti in pridnem delu. Posebno se zahvaljujem za redno pošiljanje tega lepega lista, pisanega v materinščini. Priznati moram, da ga zelo pogrešam v mesecih, ko ga ni. V tej naši novi domovini nas je še peščica starih naročnikov, kateri radi čitamo Misli. Kaj bo pa z listom in kam bodo Misli romale, ko nas več ne bo?

Torej bodite mi dobro in zdravi ter lepo pozdravljeni.

Rojakinja Alma Stefanič, Tempe NSW.

Spoštovani g. pater Ciril!

Se nas še spomnite, ko ste nas obiskali pred mnogimi leti v Cairnsu? Kako lepo je bilo takrat, ko smo se srečali tudi pri slovenski maši in potem v klubu, kjer smo pripravili kosilo in razstavo ročnih

del. Leta tako hitro teko. Sedaj živim na Gold Coastu. Tudi tukaj smo se že srečali. V Mislih januar-februar 2003 sem brala o knjižničarki Baragove knjižnice v Melbournu gospe Mariji Oppelt Oppelli, ko je dobila priznanje Victoria's Award for Excellence in Multicultural Affairs. Sem vesela, da sem jo videla na sliki. Pred 42 leti smo se spoznali z njenim možem. Ko smo se preselili v Aswood, je šel pokojni Marijin mož Marijan s svojim sinom od desete maše v Ashburtonu in je na cesti govoril s sinom po slovensko. Jaz sem se ustavila in povedala, da ju razumem. Kajti prva leta smo vsi čakali na takšne prilike, da smo našli domačega človeka. Potem smo postali veliki prijatelji. Ko smo mi živeli v Cairnsu v Severnem Queenslandu, mi je Marija Opellijeva večkrat poslala slovenske knjige, da smo brali. Si predstavljate, da si je bilo mogoče celo iz daljnega Queenslanda in iz drugih oddaljenih krajev sposoditi ali kupiti knjige iz Baragove knjižnice v Melbournu. Kaj je vse to pomenilo za nas Slovence, ki smo živeli daleč stran od slovenskih središč! In to vse po dobroti takratne in sedanje knjižničarke Marije Oppelt Oppelli. Mariji se prisrčno zahvaljujem za vse njeno delo in ji čestitam za priznanje. Prilagam Vam mojo izkaznico Baragove knjižnice – številka 155.

Oprostite pisavi, ker mi samo eno oko služi. Iskrene pozdrave knjižničarki Mariji, Vam, Vašim sodelavcem in vsem bralcem Misli.

Marija Vravnik, Southport QLD.

V slovenskem klubu JADRAN, na severno - zahodnem obrobju Melbournu se rojaki že več let zberejo v bližini praznika svetega Jožefa (19. marca) k slovesnemu bogoslužju. Tako je bilo tudi letos v nedeljo 16. marca 2003.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

April is upon us now and so is Easter! Well last month was big, and has caused new feelings to emerge about our little Slovenian community.

The seminar on “The Lost Generation” was particularly interesting as many issues were explored. Happy Easter!

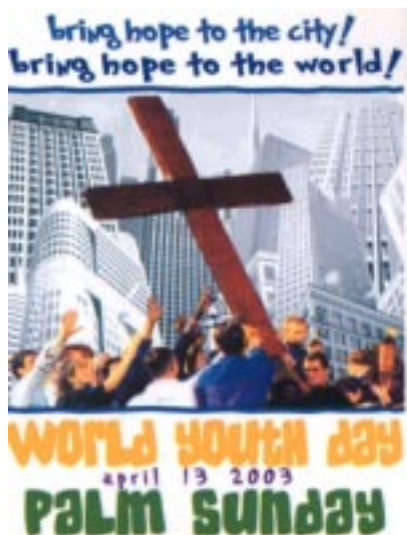
25th Anniversary Celebration of Slovenian Language

Last month was the 25th Anniversary Celebration of Slovenian Language being taught at a high school level in Australia. A concert was held at Ss. Cyril & Methodius - Religious & Cultural Centre, Kew.

The whole thing was a success – thanks to the many people involved in the preparation and those that performed on stage.

The cleverly written program made an A – Z system – a particular item for each letter and it wasn't too long for the audience, who thoroughly enjoyed the constant humor and talent of some of Melbourne's youth.

The next day – Sunday – there was a forum on the “Lost Generation”. The gathering managed to pull in around 25 prominent and concerned people, who were truly interested in discussing where the community was going for the future.

The forum went well into the evening, where members were getting into hot debate over certain issues. But it was mostly a peaceful atmosphere – as people gave their autobiographies and commented on aspects that really needed attention. Such as “involvement”.

Where is our small community heading? The future is surprisingly in our own hands. It is up to all of us out there to do your own small bit. It may simply be – coming to watch any events that our dedicated

performers care to organize, or take an interest in social events, or even simply lend your hand in setting up or packing up.

Veronika Smrdel in Roland Mrak sta bila povezovalca prazničnega popoldneva.

If we want to preserve our national heritage then we have to work for it. Don't say, "Oh, she will do it..." instead ask to help.

I would like to take this opportunity to wish all of you a happy Easter. Also thank-you to those that commented on last month's article entitled 'Where are all the youth?' I am happy to announce that I am in the process of writing a formal letter to the magazine - explaining the real story. If you have any comments please write to: misli_corner@hotmail.com

Oglašam se vam iz prelepe Slovenije

Udeležila sem se 9. zimske šole na Filozofski fakulteti, na centru za slovenščino kot tuji jezik v Ljubljani. Šola je potekala od 20. januarja do 1. februarja 2003. Letos je šolo obiskovalo 43 tečajnikov iz 26 držav. Na prvi dan smo imeli izpit iz znanja slovenskega jezika. Razdeljeni smo bili na štiri skupine, ki so se imenovali: Rožnik,

Ljubljanski grad, Šmarna gora in Triglav. Šola je potekala vsak dan od devetih zjutraj do enih popoldne. Potem pa smo imeli izbirni tečaj od dveh do štirih popoldne. Pri pouku smo se učili jezik in slovnico. Imeli smo prijazne in odlične predavatelje, ki so nas želeli čim več naučiti. Vsak dan po šoli pa smo imeli izlet. Obiskali smo parlament, Narodno galerijo in različne muzeje. Izdelovali smo tudi panjske končnice.

Obiskal nas je Martin Strel, plavalec, ki je preplaval reki Missisipi in Donavo. Poslušali smo slovenske narodne pesmi, gledali folklorne ples in šli v gledališče. Imeli smo enodnevni izlet v Škofjo Loko, na Bled in v Radovljico. Obiskali smo tudi Kropo in si ogledali delavnico kovinskih izdelkov.

Na zadnji dan šole smo imeli zaključni program in vsi smo dobili spričevalo. Seveda bil je tudi čas za 'žurko' in za zabavo z novimi prijatelji, ki smo jih spoznali.

Priporočam vam, da se odločite za tečaj, saj vam ne bo žal. Lepo pozdravljam!

Barbara Brožič

Predstavljamo vam, dragi bralci Mladinskega kotička, našo Tamaro.

TAMARA LETNAR je bila rojena v Sydneyu leta 1980. Je hčerka Pavleta s slovenskega Javornika in mame Tanje iz Ljubljane. Osnovno in srednjo šolo je obiskovala v Sacred Heart Cabramatta v Sydneyu in je maturirala v Mary MacKillop College, Wakelley. Ob redni šoli se je učila slovenskega jezika. Obiskovala je Slomškovo šolo v Merrylandsu, nadaljevala srednjo šolo na Bankstown Girls High School, ter je edina, ki je maturirala v NSW iz slovenščine leta 1998. Njen konjiček je bila umetnost in računalništvo. Odločila se je za študij grafike in je leta 2002 študije uspešno zaključila in je prejela diplomu Bachelor of Graphic Design. Aktivna je v verskem središču pri svetem Rafaelu v Merrylandsu, kjer prepeva v mladinskem zboru Sveti Rafael Youth Choir. V prostem času Tamara pomaga kot prostovoljka v St. John Ambulance – Fairfield Division. Tamara ima mlajšo sestro Renee, ki je stara 19 let in študira za medicinsko sestro na Western Sydney univerzi – Paramatta Campus. Slovenijo sta obe skupaj z mamo zadnjikrat obiskali leta 1994. Tamara sedaj išče službo grafične oblikovalke.

Vsi ji želimo, da bi delo čimpreje dobila in, da bi uspešno prepevala v mladinskem zboru pri svetem Rafaelu.

p. Filip

ZNAMKE Znamke ZNAMKE

iz Adelaide pošiljata Maura Vodopivec in njen sin Ivan

FERDINAND AVGUŠTIN HALLER PL. HALLERSTEIN

Ferdinand Avguštin Haller pl. Hallerstein, sin barona Janeza Ferdinanda Hallersteina, gospodarja Ravbarjevega gradu v Mengšu, in baronice Marije Suzane Elizabete Erberg, se je rodil v Ljubljani 27. avgusta 1703. Z osemnajstimi leti je stopil k jezuitom na Dunaju. Septembra 1739 se je kot misijonar izkrcal na Kitajskem in tam ostal do smrti leta 1774. Že štiri leta po prihodu na Kitajsko je bil imenovan za prisednika matematičnega in astronomskega kolegija cesarskega dvora v Pekingu ter mandarina šeste stopnje (mandarin je oznaka za visokega uradnika na cesarskem dvoru). Leta 1745 je postal predstojnik japonske jezuitske province, leto kasneje pa je napredoval v predsednika astronomsko-matematičnega kolegija in mandarina pete, pozneje tretje stopnje. Na kolegiju mu je bil nadrejen le mandžurski princ. Hallerstein je izdelal zemljevide delov kitajskega cesarstva in objavil dotlej najnatančnejšo oceno števila in rodnosti Kitajcev. Evropi je približal pokrajino ter rastlinski in živalski svet te daljne dežele in navade njenih prebivalcev. S sodelavci je opazoval severni sij, komete, mrke, gibanja planetov in satelitov ter organiziral astronomske meritve v različnih krajih obsežnega cesarstva. Razvil je nov postopek za izračunavanje najmanjše razdalje med dvema astronomskima objektoma, merjene z izpopolnjenim mikrometrom. Prištevamo ga k najpomembnejšim kranjskim znanstvenikom. Svoja astronomska spoznanja je zbral v delu *Observationes astronomice*, katerega naslovnico lahko vidimo na znamki. Ker njegov portret ni znan, je na znamki tudi sekstant, ki so ga v tistem času uporabljali na pekinškem dvoru.

z izpopolnjenim mikrometrom. Prištevamo ga k najpomembnejšim kranjskim znanstvenikom. Svoja astronomska spoznanja je zbral v delu *Observationes astronomice*, katerega naslovnico lahko vidimo na znamki. Ker njegov portret ni znan, je na znamki tudi sekstant, ki so ga v tistem času uporabljali na pekinškem dvoru.

Dr. Stanislav Južnič

ALFONZ PAULIN (1853 - 1942)

Alfonz Paulin se je rodil 14. septembra pred 150 leti v Leskovcu pri Krškem. Njegovo šolanje se je pričelo v Ljubljani, kjer je obiskoval osnovno šolo in nižjo gimnazijo. Znanje si je nato nabiral v Novem mestu na višji gimnaziji in tam tudi maturiral. Med študijem na filozofski fakulteti v Gradcu si je kot glavni predmet izbral prirodopis, iz katerega je leta 1878 opravil državni izpit. Od leta 1880 do 1910 je poučeval na srednjih šolah, največ na državni gimnaziji, tri leta pa je honorarno predaval sistematsko botaniko na ljubljanski univerzi. Leta 1886 je postal vodja botaničnega vrta v Ljubljani in to funkcijo opravljal 45 let. Prevzel je zelo zanemarjen vrt, a ga je že v nekaj letih uspel povzdigniti na raven drugih evropskih botaničnih vrtov. Paulinu ni ostala nepoznana nobena rastlina v vrtu, prav tako dobro pa je poznal vse rastlinstvo svoje domovine. Veljal je za vodilnega raziskovalca flore Kranjske. Rezultate raziskav je od leta 1895 do leta 1917 objavljaval v strokovnem tisku. Njegovo najboljše in najpomembnejše znanstveno delo je herbarijska zbirka *Flora exiccata Carniolica* (Posušena kranjska flora, 1901-36), katere naslovnica je poleg Paulinovega portreta upodobljena na znamki. Napisal je prvi izvorni slovenski botanični učbenik in si prizadeval tudi za ohranitev naravne dediščine. Bil je častni član Muzejskega društva za Kranjsko in Prirodoslovnega društva v Ljubljani ter dopisni član Akademije znanosti in umetnosti. S svojim znanstvenim in pedagoškim delom se je za vedno zapisal v zgodovino slovenske botanike.

Alenka Marinček

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Uradne ure so od 10.00 do 14.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164